

Mirador de les Lletres

POLITICA I CULTURA

per Fermí Vergés

Fòra difícil de predir si l'estat dels espirits de l'Europa d'avui contindrà gaire temps o si, al contrari, aquest desenvolupament del nacionalisme és el cant del cigne davant la imminència del trionf de l'internacionalisme. Els grans esdeveniments històrics tenen això d'extraordinari: les forces i les directives en joc són tan complexes, tan misterioses, que un cicl històric pot obrir perspectives inateses, pot col·laborar al velorçament o a la pèrdua de les idees contra les quals s'havia combatut.

Però de moment constatem com les nacions europees, en allò que tenen d'especialment nacionals, han recusat a sortir de llurs complicacions interiors només amb questa forma, de vegades sentimental, del nacionalisme. A una època, com mai altra havia sentit a parlar de cooperació internacional, en què el pensament, el dret, l'Economia, amb llurs problemes, eren pensats i resolts amb un sentit internacional, ha sucedit un nacionalisme en què, per reacció, admet es defensa la forma més insana d'allò específic de cada poble.

En fòra difícil de precisar el que d'aquestes tendències europees. Però com que tinc les meves idees sobre aquest problema, avui m'interessa contestar un dels últims assaigs de J. V. Foix apareguts a "Mirador de les Lletres", sobre la política i les idees. Contra aquesta tendència totalitària de l'Europa d'avui, J. V. Foix defensa el liberalisme intel·lectual. I amb ell caldrà convenir que tots els qui, ciutadans d'una nació liberal, han sentit de prop l'avantatge de l'expressió lliure, rebutgen questa idea bárbara de controlar el pensament en nom d'una política.

J. V. Foix, tot fent crítiques sobre aquestes tendències, recolza en l'exemple anterior per a constatar com avui el pensament es fa polític, com allò que s'ha qualificat de sonor de la lluita entre aquests dos Estats en el període comprès entre els anys 1918 a 1934. Les escenes que hi són descrites estan pintades amb un color, viu, tan pujat que haurien traslladat als esdeveniments que s'hi refereixen. Cada capítol conté un episodi que desvetlla un gran interès i una emoció extraordinària, creient fermament l'autor que de les rela-

cions franco-alemanyes en depén la pau, no ja d'Europa, sinó de tot el món. Facilitar la comprensió i, per tant, la solució dels problemes entre els Estats de referència és el producte que podrà donar.

MM. Mahann, Stresemann, Hitler

ens hi vénen a explicar les revindicacions, els punts de mira polítics i fins les ambicions—encara que no totes—del poble alemany.

Ferran RUBIES

"Gegants, nans i altres entremesos"

per Joan Amades

Amb aquest títol, i formant part de la col·lecció "Costumari Popular Català", Joan Amades acaba de publicar un bellissim in-folio de 227 pàgines, a imitació dels volums dedicats a les aquarelles i als soldats de rengle que aquest mateix autor, en col·laboració amb els senyors Colomines i Pau Vila, publicà anteriorment. Es tracta, doncs, d'un important llibre de luxe, on dels llibres segurament més valuosos de l'editorialisme català d'enguany.

El senyor Amades historia en aquesta obra tot el que fa referència a l'enunciació de la portada, i ho fa amb tanta abundor de dades que hom creuria la matèria esgotada amb la publicació del llibre en qüestió. De vegades aquesta abundor sembla prou líx, fins hom dirà si l'autor cau en puerilitat, però com que la matèria ja és en aixa mateixa pueril, no es pot pas dir mal d'aquest exèrcit. Si l'abundor de dades escrites es gran en el llibre sobre gegants i nans, no és pas menor l'abundor de dades gràfiques que l'autor han sabut conjugar-hi. Aquesta informació gràfica és tan important com la verbal, i per a alguns lectors tal vegada encara sigui més important. A una copiosa il·lustració en el text s'afegeix la fotografia, reproduïda per mitjà de fotopies: i tan en aquesta com en aquella, els gravats en colors alternen amb els negres. Gràfics i dibuixos esquemàtics arrodoneixen les explicacions difícils de comprendre, i, per alegria, moltes de les tonades que solencompanyar els entremesos es troben intercalades amb notacions musicals en el text. Per si cal fer esment d'una sèrie de monografies de cada exem-

Els llibres nous

"France - Alemanya, 1918-1934"

per F. de Brinon
(Paris, Graeset, 1934)

Es difícil donar en poques ratlles una idea més o menys exacta del contingut d'aquesta obra i del seu gran interès, que s'ha qualificat de sonor de la lluita entre aquests dos Estats en el període comprès entre els anys 1918 a 1934. Les escenes que hi són descrites estan pintades amb un color, viu, tan pujat que haurien traslladat als esdeveniments que s'hi refereixen. Cada capítol conté un episodi que desvetlla un gran interès i una emoció extraordinària, creient fermament l'autor que de les rela-

cions que venen tot seguit del període turbulent de la post-guerra, han trobat un món massa d'ell mateix traçat per sentir — com Duhamel — la sublimitat nòmés en la música. Per això creu que una de les causes de la influència política del pensament d'avui es deu a aquesta angoixa constant de les generacions actuals que senten — amb una lucidesa absoluta — tots els antagonismes de la nostra època, sense ésser prou forts o prou audaços per a resoldre's. Es, per illustrar-ho amb un exemple, el cas de "Le Chef", de Drieu la Rochelle, en què dos personatges, que tenen ambdós les característiques del propi Drieu — defensen l'absolutisme i s'oposen, sense decidir qui dels dos té raó.

Però no creu — passant a la línia general de la filosofia política dels pobles — que la Justícia i la Raó siguin europees. Es un error — il·lustrat per la història — que ideològicament Eu-

ropa no és una, i en aquesta lluita per la Justícia i la Raó defensa els qui posseren limitant Europa, posser defendre la millor tradició — creuen necessari l'allistament a una ideologia i a unes nacions. La geografia i la història mostren, a cada època, certes posicions són canviables. Però a Europa hi ha un estat de fet — ideologicament i políticament — fix, que es reproduïx, amb remarkable integració — cada vegada que el dinamisme dels pobles dreça els uns contra els altres.

En l'apreciació de la Justícia, de la Raó i del Dret per sentir-me soldats d'un francès i àdhuc d'un angles. En la defensa de la cultura五四能文能武, puc estar al costat del feixisme italià. Hi ha la tradició de Roma — que trobo grandiosa dintre els primers passos de la nostra història — i hi ha el patrón del món llatí, que conceb necessari per l'equilibri del món.

I els pobles que defensin questa tradició — ancls tot i llurs pecats i egosmes, amb totes les circumstàncies reserves que puguen oposar a la seva política — són els pobles que senten com jo la cultura i els altres valors espirituals de què Europa es salvaguardadora.

★

En aquest títol, i formant part de la col·lecció "Costumari Popular Català", Joan Amades acaba de publicar un bellissim in-folio de 227 pàgines, a imitació dels volums dedicats a les aquarelles i als soldats de rengle que aquest mateix autor, en col·laboració amb els senyors Colomines i Pau Vila, publicà anteriorment. Es tracta, doncs, d'un important llibre de luxe, on dels llibres segurament més valuosos de l'editorialisme català d'enguany.

El senyor Amades historia en aquesta obra tot el que fa referència a l'enunciació de la portada, i ho fa amb tanta abundor de dades que hom creuria la matèria esgotada amb la publicació del llibre en qüestió. De vegades aquesta abundor sembla prou líx, fins hom dirà si l'autor cau en puerilitat, però com que la matèria ja és en aixa mateixa pueril, no es pot pas dir mal d'aquest exèrcit. Si l'abundor de dades escrites es gran en el llibre sobre gegants i nans, no és pas menor l'abundor de dades gràfiques que l'autor han sabut conjugar-hi. Aquesta informació gràfica és tan important com la verbal, i per a alguns lectors tal vegada encara sigui més important. A una copiosa il·lustració en el text s'afegeix la fotografia, reproduïda per mitjà de fotopies: i tan en aquesta com en aquella, els gravats en colors alternen amb els negres. Gràfics i dibuixos esquemàtics arrodoneixen les explicacions difícils de comprendre, i, per alegria, moltes de les tonades que soLEN acompañaixen els entremesos es troben intercalades amb notacions musicals en el text. Per si cal fer esment d'una sèrie de monografies de cada exem-

cions que venen tot seguit del període turbulent de la post-guerra, han trobat un món massa d'ell mateix traçat per sentir — com Duhamel — la sublimitat nòmés en la música. Per això creu que una de les causes de la influència política del pensament d'avui es deu a aquesta angoixa constant de les generacions actuals que senten — amb una lucidesa absoluta — tots els antagonismes de la nostra època, sense ésser prou forts o prou audaços per a resoldre's. Es, per illustrar-ho amb un exemple, el cas de "Le Chef", de Drieu la Rochelle, en què dos personatges, que tenen ambdós les característiques del propi Drieu — defensen l'absolutisme i s'oposen, sense decidir qui dels dos té raó.

Però no creu — passant a la línia general de la filosofia política dels pobles — que la Justícia i la Raó siguin europees. Es un error — il·lustrat per la història — que ideològicament Eu-

ropa no és una, i en aquesta lluita per la Justícia i la Raó defensa els qui posseren limitant Europa, posser defendre la millor tradició — fix, que es reproduïx, amb remarkable integració — cada vegada que el dinamisme dels pobles dreça els uns contra els altres.

En l'apreciació de la Justícia, de la Raó i del Dret per sentir-me soldats d'un francès i àdhuc d'un angles. En la defensa de la cultura五四能文能武, puc estar al costat del feixisme italià. Hi ha la tradició de Roma — que trobo grandiosa dintre els primers passos de la nostra història — i hi ha el patrón del món llatí, que conceb necessari per l'equilibri del món.

I els pobles que defensin questa tradició — ancls tot i llurs pecats i egosmes, amb totes les circumstàncies reserves que puguen oposar a la seva política — són els pobles que senten com jo la cultura i els altres valors espirituals de què Europa es salvaguardadora.

★

En aquest títol, i formant part de la col·lecció "Costumari Popular Català", Joan Amades acaba de publicar un bellissim in-folio de 227 pàgines, a imitació dels volums dedicats a les aquarelles i als soldats de rengle que aquest mateix autor, en col·laboració amb els senyors Colomines i Pau Vila, publicà anteriorment. Es tracta, doncs, d'un important llibre de luxe, on dels llibres segurament més valuosos de l'editorialisme català d'enguany.

El senyor Amades historia en aquesta obra tot el que fa referència a l'enunciació de la portada, i ho fa amb tanta abundor de dades que hom creuria la matèria esgotada amb la publicació del llibre en qüestió. De vegades aquesta abundor sembla prou líx, fins hom dirà si l'autor cau en puerilitat, però com que la matèria ja és en aixa mateixa pueril, no es pot pas dir mal d'aquest exèrcit. Si l'abundor de dades escrites es gran en el llibre sobre gegants i nans, no és pas menor l'abundor de dades gràfiques que l'autor han sabut conjugar-hi. Aquesta informació gràfica és tan important com la verbal, i per a alguns lectors tal vegada encara sigui més important. A una copiosa il·lustració en el text s'afegeix la fotografia, reproduïda per mitjà de fotopies: i tan en aquesta com en aquella, els gravats en colors alternen amb els negres. Gràfics i dibuixos esquemàtics arrodoneixen les explicacions difícils de comprendre, i, per alegria, moltes de les tonades que soLEN acompañaixen els entremesos es troben intercalades amb notacions musicals en el text. Per si cal fer esment d'una sèrie de monografies de cada exem-

cions que venen tot seguit del període turbulent de la post-guerra, han trobat un món massa d'ell mateix traçat per sentir — com Duhamel — la sublimitat nòmés en la música. Per això creu que una de les causes de la influència política del pensament d'avui es deu a aquesta angoixa constant de les generacions actuals que senten — amb una lucidesa absoluta — tots els antagonismes de la nostra època, sense ésser prou forts o prou audaços per a resoldre's. Es, per illustrar-ho amb un exemple, el cas de "Le Chef", de Drieu la Rochelle, en què dos personatges, que tenen ambdós les característiques del propi Drieu — defensen l'absolutisme i s'oposen, sense decidir qui dels dos té raó.

Però no creu — passant a la línia general de la filosofia política dels pobles — que la Justícia i la Raó siguin europees. Es un error — il·lustrat per la història — que ideològicament Eu-

ropa no és una, i en aquesta lluita per la Justícia i la Raó defensa els qui posseren limitant Europa, posser defendre la millor tradició — fix, que es reproduïx, amb remarkable integració — cada vegada que el dinamisme dels pobles dreça els uns contra els altres.

En l'apreciació de la Justícia, de la Raó i del Dret per sentir-me soldats d'un francès i àdhuc d'un angles. En la defensa de la cultura五四能文能武, puc estar al costat del feixisme italià. Hi ha la tradició de Roma — que trobo grandiosa dintre els primers passos de la nostra història — i hi ha el patrón del món llatí, que conceb necessari per l'equilibri del món.

I els pobles que defensin questa tradició — ancls tot i llurs pecats i egosmes, amb totes les circumstàncies reserves que puguen oposar a la seva política — són els pobles que senten com jo la cultura i els altres valors espirituals de què Europa es salvaguardadora.

★

En aquest títol, i formant part de la col·lecció "Costumari Popular Català", Joan Amades acaba de publicar un bellissim in-folio de 227 pàgines, a imitació dels volums dedicats a les aquarelles i als soldats de rengle que aquest mateix autor, en col·laboració amb els senyors Colomines i Pau Vila, publicà anteriorment. Es tracta, doncs, d'un important llibre de luxe, on dels llibres segurament més valuosos de l'editorialisme català d'enguany.

El senyor Amades historia en aquesta obra tot el que fa referència a l'enunciació de la portada, i ho fa amb tanta abundor de dades que hom creuria la matèria esgotada amb la publicació del llibre en qüestió. De vegades aquesta abundor sembla prou líx, fins hom dirà si l'autor cau en puerilitat, però com que la matèria ja és en aixa mateixa pueril, no es pot pas dir mal d'aquest exèrcit. Si l'abundor de dades escrites es gran en el llibre sobre gegants i nans, no és pas menor l'abundor de dades gràfiques que l'autor han sabut conjugar-hi. Aquesta informació gràfica és tan important com la verbal, i per a alguns lectors tal vegada encara sigui més important. A una copiosa il·lustració en el text s'afegeix la fotografia, reproduïda per mitjà de fotopies: i tan en aquesta com en aquella, els gravats en colors alternen amb els negres. Gràfics i dibuixos esquemàtics arrodoneixen les explicacions difícils de comprendre, i, per alegria, moltes de les tonades que soLEN acompañaixen els entremesos es troben intercalades amb notacions musicals en el text. Per si cal fer esment d'una sèrie de monografies de cada exem-

cions que venen tot seguit del període turbulent de la post-guerra, han trobat un món massa d'ell mateix traçat per sentir — com Duhamel — la sublimitat nòmés en la música. Per això creu que una de les causes de la influència política del pensament d'avui es deu a aquesta angoixa constant de les generacions actuals que senten — amb una lucidesa absoluta — tots els antagonismes de la nostra època, sense ésser prou forts o prou audaços per a resoldre's. Es, per illustrar-ho amb un exemple, el cas de "Le Chef", de Drieu la Rochelle, en què dos personatges, que tenen ambdós les característiques del propi Drieu — defensen l'absolutisme i s'oposen, sense decidir qui dels dos té raó.

Però no creu — passant a la línia general de la filosofia política dels pobles — que la Justícia i la Raó siguin europees. Es un error — il·lustrat per la història — que ideològicament Eu-

ropa no és una, i en aquesta lluita per la Justícia i la Raó defensa els qui posseren limitant Europa, posser defendre la millor tradició — fix, que es reproduïx, amb remarkable integració — cada vegada que el dinamisme dels pobles dreça els uns contra els altres.

En l'apreciació de la Justícia, de la Raó i del Dret per sentir-me soldats d'un francès i àdhuc d'un angles. En la defensa de la cultura五四能文能武, puc estar al costat del feixisme italià. Hi ha la tradició de Roma — que trobo grandiosa dintre els primers passos de la nostra història — i hi ha el patrón del món llatí, que conceb necessari per l'equilibri del món.

I els pobles que defensin questa tradició — ancls tot i llurs pecats i egosmes, amb totes les circumstàncies reserves que puguen oposar a la seva política — són els pobles que senten com jo la cultura i els altres valors espirituals de què Europa es salvaguardadora.

★

En aquest títol, i formant part de la col·lecció "Costumari Popular Català", Joan Amades acaba de publicar un bellissim in-folio de 227 pàgines, a imitació dels volums dedicats a les aquarelles i als soldats de rengle que aquest mateix autor, en col·laboració amb els senyors Colomines i Pau Vila, publicà anteriorment. Es tracta, doncs, d'un important llibre de luxe, on dels llibres segurament més valuosos de l'editorialisme català d'enguany.

El senyor Amades historia en aquesta obra tot el que fa referència a l'enunciació de la portada, i ho fa amb tanta abundor de dades que hom creuria la matèria esgotada amb la publicació del llibre en qüestió. De vegades aquesta abundor sembla prou líx, fins hom dirà si l'autor cau en puerilitat, però com que la matèria ja és en aixa mateixa pueril, no es pot pas dir mal d'aquest exèrcit. Si l'abundor de dades escrites es gran en el llibre sobre gegants i nans, no és pas menor l'abundor de dades gràfiques que l'autor han sabut conjugar-hi. Aquesta informació gràfica és tan important com la verbal, i per a alguns lectors tal vegada encara sigui més important. A una copiosa il·lustració en el text s'afegeix la fotografia, reproduïda per mitjà de fotopies: i tan en aquesta com en aquella, els gravats en colors alternen amb els negres. Gràfics i dibuixos esquemàtics arrodoneixen les explicacions difícils de comprendre, i, per alegria, moltes de les tonades que soLEN acompañaixen els entremesos es troben intercalades amb notacions musicals en el text. Per si cal fer esment d'una sèrie de monografies de cada exem-

cions que venen tot seguit del període turbulent de la post-guerra, han trobat un món massa d'ell mateix traçat per sentir — com Duhamel — la sublimitat nòmés en la música. Per això creu que una de les causes de la influència política del pensament d'avui es deu a aquesta angoixa constant de les generacions actuals que senten — amb una lucidesa absoluta — tots els antagonismes de

De l'afebre de l'alemany que es feia passar per diplomàtic

Un atemptat a la barriada de Sants

Resultà mort a tres un extremista i atracador

SCHIVE KAUER A LA PRISO

Friedrich Schive Kauer, després d'haver estat lliçat, ingressà a la presó.

En un nou interrogatori al qual fou sotmès negà que hagués comès estafes. Digne que les jones les tenia a París.

Solicitàt esser alliberat de nou, ja prometent que donaria garanties de tota mena per a pagar les estafes.

A la delegació es va rebre un telegramma de Leipzig, signat per la baronessa Pallant, adreçat al senyor Vaquez, diant que l'autòmobil Lincoln era propietat del consol Kauer.

Hi havia qui creu que la muller de schive Kauer va telegrafia a algun amic d'aquest, perquè intentava engonyir la policia en allò que es referix a la propietat del cotxe.

El policia vienés que va venir a Barcelona va matxar al seu país diumenge a la tarda.

Abans, ana a la delegació, s'elogia la policia espanyola. Va dir que ho esmentaria al seu país, com així mateix les facilitats i el cel posat pels agents en aquest afer.

Friedrich Schive-Kauer seguia a la presó. Caltja proporcionar-se injectables de morfina, car hi està mal acostumat que no pot dormir si no se li dona la injecció diària.

Sembla que és tan grossa la quantitat que arriba a preure's que, segons manifestació propis i la de la seva esposa, arriben fins a dos grams diaris.

L'esposa telegrafia a un gerent del diari, el qual, via a Berlín, i allí es veu a un cable anunciant la seva arribada en avió.

En aquesta intervenció, el jutge militar de guàrdia i la policia van acudir al dispensari.

En ésser col·locat a la taula d'operacions li va caure de la butxaca del pantaló un carregador per a pistola. Degut a això, els agents de polícia urbana que l'havien conduit allí van sortir momentàniament cap al carrer d'accés per a efectuar un reconeixement. Va donar per resultat la troballa d'una pistola Star, calibre número 300-A, que comprova el calibre amb el carregador, trobat sobre la víctima.

La pistola tenia un altre carregador i dues boles a la recambra.

A l'arribada del jutge aquest va procedir a escocellar les robes de l'interventor i en ell va ésser trobat cap document que l'identificava i si tan sols una carta que, segons sembla, li eren dirigides per algun individu que es troava a la presó, i en les quals se l'anomenava.

Una d'aquestes cartes anava dirigida a un tal Zanón i tots elles són autòmiques.

El més aviat han vestit amb tornangles de diadema moda i nou, sweater, canella blava i sorbata. També venen mousos les sabates i el barret que usaven.

En assegurant-se del matin de la detenció i als camins que sobre el seu nom presentava un disseny molt estrany.

Vademecum entretingut-se amb el jutge, el qual garantí la persona del seu amic. A més, lligué de propietat diverses dades que pertanyien al seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i el jutge va denunciar-se amb el seu amic, i el jutge va denunciar-se amb el seu amic.

Per la delegació del matin de la detenció, i als camins que sobre el seu nom presentava un disseny molt estrany.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

El jutge va denunciar-se amb el seu amic, i que podien ser considerades com a prova de la seva innocència.

NOTICIARI DE BARCELONA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Presidència. — Ahir al migdia el comandant Gabarron dirigí als periodistes que no hi havia notícies d'interès per a comunicar-

Afegí que el magistrat del Tribunal de Garanties senyor Marín Alvarez havia prosseguit les seves diligències relacionades amb la causa que instrueix contra el doctor Dencàs.

Acaba diant que el senyor Jiménez Arenas estaria de retorn del seu viatge a Tarragona a les sis de la tarda.

Conselleria de Governació

El secretari particular del senyor Carreres Pong, senyor Alcalde, manifestà ahir al migdia als periodistes, que el delegat de l'Estat seguia sense novetat i que, segurament, avui o demà es trobaria a Barcelona, de retorn de Còrdova.

El general Miguel, president de la Junta encarregada del repartiment de la subscripció, estigué ahir a l'antiga Conselleria de Governació, on conferència amb el senyor Azcàrraga, per tal de determinar com havia d'ésser repartida la subscripció esmentada.

AJUNTAMENT

El Manicom de Sant Bol. — Resultat de la visita d'inspecció corresponent al mes de novembre darrer realitzada pel senyor Artur Galceran i Gaspar, Secció d'homes existents el primer de novembre, 37 malalts. Sense variació durant el mes. Secció de dones: existents el primer de novembre, 80 malaltes. Baixes durant el mes: 4 malalta. Total, 79 malaltes.

Resultat total general: 116 malaltes el primer de desembre de 1931.

Nena que s'extravia. — La població urbana es fou càrrec de la nena de tres anys Pepeta Centeno Siscar, que s'havia extraviat.

Després de practicades les diligències oportunes per tal d'obtenir les dades necessàries, la policia urbana fou lluirant de la nena de referència als seus pares, que habiteu al carrer d'Esquelles, 63, primer.

Concurs d'obres. — Fins al dia 19 d'aquest mes, a les dotze, s'admetran al Negociat d'Obres públiques de la Secció de Foment, ofertes per optar al nou concurs convocat per a la reforma i ampliació de la calefacció central de les Oficines Municipals del districte IX, sota el pressupost total de 18.314 pessetes, i amb subjecció a les condicions i plans que fins els indicats dia i hora es trobaran de manifest en el referit Negociat, amb el ben entès que en el seu cas, l'adjudicatari haurà de contractar el personal que sobrepassi de la seva plantilla normal, per mitjà de la Borsa Municipal del Treball, de conformitat amb el que disposa l'ordre de la Presidència de la Generalitat de Catalunya del 26 de novembre propassat.

Fins al dia 15 d'aquest mes, a les dotze, s'admetran al Registre General de Secretaria, plecs de proposició per optar al concurs convocat relativament a l'adjudicació de l'execució de les obres de construcció al Cementiri de Sarrià d'una part del grup de ninxols del costat de Ponent, que conté 70 ninxols; i la construcció del pavelló per a serveis sanitaris i de personal d'enteraments, sota el pressupost de pessetes 37.555,04 i amb subjecció als plens de bases, de condicions facultatives i econòmiques, i plans que fins l'indicat dia i hora es trobaran de manifest al Negociat de Cementiris de la Secció de Governació.

Fugida de presos. — Segons un telegramma transmès per la guàrdia civil d'Arenys de Mar, de la pàscua d'aquest poble han fugit els delinqüents als quals havia d'estar aplicada la llei de vagabunds, Josep Xicota Urquiza, de vint-i-dos anys, i Lluís Dos Santos, de trenta-set. Se suposa que han vindut a Barcelona.

D'un acarament. — A la brigada social fou efectuat un acarament entre els dos individus que foren delinqüents primerament a la Plaça de Catalunya, amb motiu de l'intent d'atracaament contra un cobrador, en el moment que sortia de la "Société Générale de Banque", i el que fou delinqüent dimenge. Aquest darrer s'anomena Antoni Gespi i Oliver.

Sosté aquest, en les seves declaracions, que els altres dos, que es trobaven a l'interior del Banc esmentat, li havien proposat cometre un atracaament.

En el transcurs de Pacarment va mantenir les seves declaracions. Els altres ho negaren categorícam.

Auditoria militar

L'Auditor a Tarragona. — L'Auditor senyor Ferrer marxa ahir al matí a Tarragona, amb l'objecte d'examinar les causes que s'hi instrueixen.

El senyor Grau Singla, que l'ha substituït, manifestà ahir als periodistes que no tenia cap notícies interessant a comunicar-

El director de "Tierra y Libertad" a disposició de l'Auditor. — Ha estat posat a disposició de l'Auditor Sinesio García Fernández, director de "Tierra y Libertad". En un escorcoll efectuat al seu domicili foren trobats documents i objectes delictius.

Tots els recursos de reforma d'autor de processament, denegats. — Pel jutge permanent senyor Peñalver han estat denegats tots els recursos de reforma d'autor de processament que havien estat sol·licitats.

Auto de processament. — El mateix jutge ha dictat auto de processament contra set repartidors de telegrafs.

Lliurament de sumaris. — Els jutges de cossos estiguereu ahir a l'Auditoria per tal de lliurar els sumaris i causes que estaven instruïts, amb l'objecte que se'n facin càrrec els nous jutges només que puguen.

D'una important troballa d'explosius. — Per l'Auditoria s'inscrueixen diligències amb motiu de la troballa d'explosius en les persones de Francesc Canyaguer i Segarra i el seu gendre Modest Aufras i Crusat, els quals són recaders. Sospitant que es poguessin dedicar al tràfic de substàncies explosives, un agent de policia entrà en tractes amb ells per tal que li fossin portats uns quants quilos de dinamita, i restaren convinguts que lliuraria la mercaderia en un bar de Tarragona.

Efectivament, foren lliurats els explosius, els quals foren pagats en bitllets marcats, i després es procedí a la detenció dels dos recaders, els quals han estat posats a disposició de l'Auditor.

Prefectura de Policia

Robatori d'un auto i atraca-

ment. — Durant la matinada del diumenge al dilluns una desco-
negut, pistola en mà, s'apoderen del taxi número 56189, al carrer de la Indústria, i després marxaren. Al cap d'uns moments comparegueren en una furgoneta del carrer de Pinar del Río. Hi entraren i amenaçaren amb les pistoles el propietari i un mossos, obligant-los a posar-se de cara a la paret. Se n'emportaren quaranta-cinc pessetes que hi havia dins el catxaix del tantell.

Robatori. — A les tres de la matinada del diumenge, tres desconeguts s'apoderaren, pistola en mà, al caixer d'Argos, del taxi 58551, amb el qual es dirigiren a la casa de dormir "Prina", situada a la Ronda de Sant Antoni, 29, i obligaren, amenaçant-los amb pistoles, l'emparregat de l'establiment a lliurar-los el producte de la recaudació, que ascendia a 120 pessetes. Els autors fugiren després, i l'amo de la casa denuncià el fet a la policia.

Auto robat. — Al carrer de Padilla, entre els de Provençal i Rosselló, fou robat el taxi número 49149, que fou robat la nit anterior a un xofre.

Fugida de presos. — Segons un telegramma transmès per la guàrdia civil d'Arenys de Mar, de la pàscua d'aquest poble han fugit els delinqüents als quals havia d'estar aplicada la llei de vagabunds, Josep Xicota Urquiza, de vint-i-dos anys, i Lluís Dos Santos, de trenta-set. Se suposa que han vindut a Barcelona.

D'un acarament. — A la brigada social fou efectuat un acarament entre els dos individus que foren delinqüents primerament a la Plaça de Catalunya, amb motiu de l'intent d'atracaament contra un cobrador, en el moment que sortia de la "Société Générale de Banque", i el que fou delinqüent dimenge. Aquest darrer s'anomena Antoni Gespi i Oliver.

Sosté aquest, en les seves declaracions, que els altres dos, que es trobaven a l'interior del Banc esmentat, li havien proposat cometre un atracaament.

En el transcurs de Pacarment va mantenir les seves declaracions. Els altres ho negaren categorícam.

Gespi fou detingut a la Riera d'Morta. Li fou ocupada una pistola amb tres carregadors.

Valorament dels danys causats per un incendi. — El propietari de l'establiment de mobles del carrer de les Corts Catalanes, cantonada al de Clars, que s'incendià fa uns quants dies, es presenta a la policia per tal de manifestar que el dia que va ocórrer l'incendi de l'establiment ell es trobava fora de Barcelona. Segons diugué, valora els danys en unes 70.000 pessetes.

Baralla i escàndol. — Ahir a la matinada, en un cabaret, un jove Conti se barallà amb uns guardies i els agrebi, i un d'ells resultà lesionat.

L'agressor fou detingut i posat a disposició del jutge de guàrdia militar.

Dotenció. — Comunicaren de Figueres a la Prefectura de Policia la detenció de Carme Sandoval i Sánchez, venedora de participacions de la rifa, reclamada pel Jutjat número 16 d'aquesta capital.

La detinguda intentava entrar a França.

Denúncia. — L'amo del qui poseia diaris de la Rambla de Catalunya, Jeroni Tarrés, denuncia que durant la seva absència els ladres esbotzaren la porta i li robaren 600 pessetes, import de la recaudació de dos dies.

Un venedor de cocaïna detingut. — Al carrer dels Esquirols, un agent de policia dels que es duquen a la persecució del tràfic d'estupefaents, procediren a la detenció de Salvador Nadal Den-

teu, al qual s'ocuparen diversos flascions de cocaïna. El delinqüent es dedicava a expendre el dit tòxic a 20 pessetes el gram.

Nou cap de la brigada social. — Ha estat nomenat cap de la brigada social el senyor Francesco Roman, que exerceix el càrrec d'inspector de Registres a la Delegació de l'Estat.

Comandància Militar

Els donatius a les forces. — Si que pugui procedir-se amb rapidesa al repartiment de la quantitat recapta per subscripció pública en aquesta regió, com a donatiu a les forces que participen en la repressió del darrer moviment revolucionari, els caps dels cossos, centres i dependències d'aquesta Divisió i els seus afiliats, formularan i tindran preparades les corresponents relacions de tots els individus a ells pertanyents (tant presents presents com absents), que meixinysser inclosos en el repartiment.

En aquestes relacions haurà de fer-se particular esment dels morts, ferits i distingits en els successos; assenyalant en el que respecta als morts, les condicions en què queden les famílies dels finats. Tot això a fi d'atenuar justificadament el repartiment a les circumstàncies especials que en cada cas concorren.

Un quadro olímpic con-

tra el 74 per 42 centímetres firmado per Fortuny y dedicado con fecha 1856 representando un asunto històrico; un dibujo lavado en negro de 40 por 50 centímetres, asunto bíblico sin firma con marco y cristal; un dibujo lavado en negro de 78 por 32 centímetres sin firma importante con marco y cristal.

Grosos banyos que se hajen en poder y depósito de Don Juan Rodó Masip con domicilio en la calle Mallorca, 297, segundo, han sido valorados en ochenta mil pesetas.

Se previene que la subasta tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Jutjat, sito en el edificio que era la antigua de la Rifa Nacional.

El mort viajava amb una qualificada serva. Suposat que havia quedat herena, continua el negocí, però ahir s'assegura que l'heretera és una filla legítima del mort, la qual no viajava amb ell. Més més, agafa tot el que hi havia a la casa i desapareix.

Un dependent del mort denuncia el fet al jutjat, i afegix que ignorava el que era la filla del seu principal, que es la que ha hereditat.

Un coxe de l'Ambulància Militar, a la plaça de la Universitat, encravant amb el cairell de Pelayo, atropellà un home i li causà tal greu feride, que morí en ingressar al dispensari de la Universitat.

A les butxaca del mort se li trobaren diversos documents a nom d'Artur Ríos i Riba.

Per ordre del jutge de guàrdia, el cadàver fou traslladat al dipòsit judicial.

Al Jutjat de guàrdia Enric Martí denuncia un individu al qual il·lustrà lletres per valor de set mil pessetes, que es nega a pagar-les-hi després d'haver-les fet efectives.

El gerent d'una casa de tàngents del Passeig de Gracia denuncia el caixer d'Argos, els quals es posaren d'acord, i li han estatat, sumant cobrant altres trampes, unes dues mil pessetes. Intervé el jutjat per tal d'afilar la denúncia.

Al Jutjat de guàrdia Enric Martí denuncia un individu al qual il·lustrà lletres per valor de set mil pessetes, que es nega a pagar-les-hi després d'haver-les fet efectives.

El gerent d'una casa de tàngents del Passeig de Gracia denuncia el caixer d'Argos, els quals es posaren d'acord, i li han estatat, sumant cobrant altres trampes, unes dues mil pessetes. Intervé el jutjat per tal d'afilar la denúncia.

Segona. — Que no se admira postura alguna que no cubra les dos tercera parts del preu de la subasta.

Tercera. — Que los gastos de subasta pago de derechos a la Hacienda y demás inherentes seán de cuenta del rematante.

Barcelona, ocho de Diciembre de mil novecientos treinta y cuatro. — El secretario, Lledó, José María Salvá.

Societat Catalana de Ciències. — A les 19, conferència de M. J. J. A. Bertrand, Tema: "Victor Hugo, poète épique".

Lyceum Club. (Fontanella, 18, tercier). — A les 19, Rosa María Arquimí Negrà en fragments de les seves novelles a punt de publicar. "Adén, si te vas..." i "C'or Heugel".

Societat Catalana de Ciències. — A les 22, reunió científica, en la qual el senyor Enric Ferrer, enginyer, exposarà una comunicació sobre "Estudis sobre un aer americà d'autòmobil". L'acte serà públic i tindrà lloc a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques, Via Lleida, 31.

LIBRESSES! — Autògrafs, dibuixos, aquarelles i altres importants documents de gravats de Barcelona exposats a l'Exposició d'Arts i Oficis.

METROPOLITANA

LIBRERIA VELLA I NOVA

Av. de la Reina Maria Cristina, 11. Tel. 1208.

Societat Econòmica Barcelone i d'Amics del País

En virtut del concurs celebrat a l'Exposició, la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País ha concedit un premi de 1.000 pessetes procedent de la Fundació del senyor Josep Pelfort i Manció i la seva esposa Francescina de P. Amat al treball "Mètode sigilat inducint d'aprendre autoactivament a llegir i escriure". Lema: "Màs i més; i més altre de 500 pessetes, de la propia fundació, al treball "Estudis sobre l'ensenyament de la llengua", Lema: "Tot per la iniciativa".

Així mateix ha estat adjudicat el premi de 2.000 pessetes establet a la bona memòria del doctor Joan Agell, al llibre "Visió Econòmica de Catalunya", del senyor Lluís Greus.

Els autors dels treballs premiats dels quals s'ha fet merecible han de presentar-se a la Secretaria de la Corporació Sant Sevier, 5, principal, de cinc a sis de la tarda, per a identificar-se personalment i utilitzar els treballs previs al lliurament dels respectius premis.

CAPINET el millor del món

VIDA CORPORATIVA NOTÍCIES SOLTES

El Gremi d'Industrials Matassers de Barcelona celebrarà el dia 13 d'aquest mes la seva tradicional festa gremial amb els actes que a continuació s'expresen:

A les deu del matí, ofici solemne dedicat a Santa Llúcia, a l'església de la Mare de Déu de Pompeia.

INFORMACIÓ D'ESPANYA

La llei d'incompatibilitats

Madrid, 10. — La llei d'incompatibilitats, decretada i sancionada pel Congrés dels diputats, diu així.

— Article primer: a) El cargo de diputado a Cortes es incompatible.

Primer. — Con todo otro cargo de elección popular.

Segundo. — Con todo cargo retribuido de la administración del Estado, sea o no de libre nombramiento del Gobernador y cualquier que fuere la forma de retribución.

De excepción de lo dispuesto en el párrafo anterior los cargos de miistro, subsecretario, presidente del Consejo de Estado, presidente y fiscal del Tribunal de Cuentas y directores generales o de categoría superior a los mismos, residencia en Madrid, y asimismo, los funcionarios que, sin encotarce en estos casos, tengan residencia oficial en Madrid por el empleo y deseo si han obtenido este último por ejercerlo o encurso, sin que haya tenido que intervenir el Gobierno por libre decisión suya para su nombramiento, a parte su asenso, ni para su traslado. Por lo que se refiere a los directores generales, se entenderá siempre y cuando en cada ministerio no haya más que uno solo que ostente el cargo de diputado a Cortes.

Tercero. — Con todo cargo gratuito o retribuido de las regiones autónomas de la Administración provincial o municipal, cualesquier que sea, las corporaciones y autoridades competentes para hacer el nombramiento y la forma de regular, en su caso, la retribución.

Cuarto. — Con todo cargo gratuito o retribuido que lleva ante la dirección, representación o cualquier clase de funciones directivas de la propia del Estado, en las Comisiones concesionarias de obras o servicios públicos, sean nacionales, regionales o locales, y en las Mancomunidades hispánicas o otros servicios autónomos, salvo los cargos que por disposición legal deban ser conferidos por el Gobierno para llevar anteja la representación del Estado en dichas entidades.

El cargo de ministro, el de subsecretario y el de director general son incompatibles:

Primer. — Con todos los cargos de elección popular, salvo el de diputado a Cortes.

Segundo. — Con todos los que figuren en los escalafones de la administración del Estado, de las regiones autónomas, de las provincias y de los municipios, en las condiciones que determinan para los diputados a Cortes apartados segundo y tercero del artículo epígrafe a).

Los que hayan sido ministros, subsecretarios o directores generales, no podrán obtener hasta dos años después de su ceso, ninguno de los cargos a que se refiere al apartado cuarto del epígrafe anterior, salvo cuando fueren designados para los mismos en representación del Estado, o cuando los estiviesen desempeñando y hubieran cesado por razón de la incompatibilidad.

Los que hayan ejercido el cargo de Presidente del Consejo de Ministros o Ministro de Justicia, no podrán abogar ante los Tribunales hasta dos años después de su cese, y estarán sujetos a las mismas limitaciones que establece el apartado anterior.

Es aplicable a los diputados provinciales y a los concejales lo dispuesto en los respectivos epígrafes a) de este artículo y del siguiente, sin perjuicio de lo que dispongan las leyes Provinciales y Municipales que se dicen.

Continua en vigor lo consignado en el párrafo segundo del artículo primero de la Ley de marea de julio de 1885, respecto de los funcionarios de las Cortes. Esta disposición se aplicará tanto a quienes con anterioridad a la promulgación de esta Ley, hayan ingresado al servicio de las Cortes o adquirido el derecho al ingreso.

Artículo segundo: a) Todos los empleados del Estado, regiones provinciales, municipios y entidades a los que afecten estas incompatibilidades pasaran a la situación de excedencia forzosa, por elección para cargos parlamentarios y gozarán los dos tercios de los haberes y derechos que distribuyen, incluso de las gratificaciones, cualesquier que sea su carácter, siéndoles de abono el tiempo de excedencia para todos los efectos y siendo como reembolso de sus haberes pasivos el sueldo que tenga su categoría en situación activa.

Asimismo subsistirán la Ley de ocho de abril de 1933 y las demás disposiciones que regulan la situación en que deben quedar los funcionarios públicos elegidos diputados a Cortes.

b) El diputado a Cortes que fuere nombrado para alguno de los cargos incompatibles a que se refiere el epígrafe a) del artículo anterior, deberá comunicar por escrito a la Mesa de las

Cortes, dentro de los ocho días siguientes a la fecha del nombramiento, si lo acepta o lo rechaza. La aceptación equivale a la renuncia del acta de diputado, de la que se dará cuenta a las Cortes en la forma prescrita por el Reglamento.

La omisión del escrito exigido por el párrafo anterior produce los mismos efectos que la aceptación del cargo incompatible.

Los diputados a Cortes que acepten el destino o destino de los declarados incompatibles por la presente Ley, pensión, comisión con sueldo, ascenso que no sea de escala cerrada, honor o condecoración de cualquier clase de libre nombramiento del Gobierno, deberán cesar en el cargo de diputado a Cortes, dentro de los diez días siguientes a su aceptación.

c) El que estuviere ocupando un cargo incompatible de los comprendidos en el epígrafe a) del artículo anterior, y tuere elegido diputado a Cortes, deberá optar por uno de los cargos, en la forma prevista en el epígrafe anterior de este artículo, dentro de los ocho días siguientes a la aprobación del texto que ostente el cargo de diputado a Cortes.

Si optare por el cargo de diputado a Cortes la vacante en que cesare se reservada hasta que termine su representación, salvo en los cuerpos en que necesidades imperiosas del servicio agradecidas por el Consejo de ministros no lo consentan. En el entretanto será substituido en la forma que las leyes y reglamentos orgánicos lo ordenen. Caso de que no se hubiere reservado el destino, al terminar su mandato, ocupará la primera vacante de su categoría que se produzca con derecho precedente a volver al destino que ocupaba al ser elegido, cuando quede vacante.

Lo establecido en los dos párrafos anteriores es aplicable a los diputados provinciales, concejales y a los que desempeñen cargos de elección en las regiones autónomas, quienes cuando incurran en incompatibilidad deberán proceder respecto a las corporaciones a que pertenezcan en forma análoga a la establecida para los diputados a Cortes en relación con el Parlamento.

d) Los monopolios, empresas y servicios a que se refiere el artículo anterior, apartado cuarto de su epígrafe al remitirán al ministerio de Hacienda relación nominal jurada de sus funcionarios de toda clase y categoría así como de sus consejeros y abogados asesores. También comunicarán al ministerio de Hacienda las altas y bajas que vayan ocurriendo en el personal comprendido en aquellas relaciones.

e) La intervención general del Estado no autorizará las normas en que se difirjan algunos de los preceptos de esta ley.

Artículo adicional: Se declaran compatibles con el cargo de diputados a Cortes los cargos de representación de España en el extranjero, sin que su número pueda exceder de seis ni ser superior a un año el plazo de la representación, salvo prórrogas acordadas por el Congreso a propuesta del Gobierno.

Del mismo modo se declara compatible con el cargo de diputado a Cortes que forman parte de la Comandancia militar exenta de Asturias constituirán el núcleo de seguridad de esa proximidad y cooperarán al mantenimiento y consolidación del orden público en la misma, apoyando, cuando sea necesario la acción de las fuerzas y elementos que prestan servicio en la zona de su jurisdicción.

Tercero. Las fuerzas del Ejército que forman parte de la Comandancia militar exenta de Asturias constituirán el núcleo de seguridad de esa proximidad y cooperarán al mantenimiento y consolidación del orden público en la misma, apoyando, cuando sea necesario la acción de las fuerzas y elementos que dependen del gobernador civil general, según lo establecido en el párrafo anterior.

INCIDENTS A LA UNIVERSITAT DE MADRID

Madrid, 10. — A la Universitat s'han registrat avui alguns incidents entre els estudiants, incidents sortits a conseqüència de diferències entre els estudiants sobre la data en què han de començar les vacances. Els alfanulls han adquirit una intensitat més gran a la Facultat de Dret.

De la Comissió del districte de la Universitat han estat enviatges, per tal de restablir l'ordre, forces d'assalt, les quals han arribat a l'exterior de l'edifici sense penetrar-hi.

Han resultat amb contusions lleus l'estudiant Martí Pérez, de 16 anys, i també estudiant Ferran Vega, de 17, que ha estat assistit a la polièclica d'urgència del Noviciado.

A l'Ecole de Comerc, a la Facultat de Medicina i a algun altre centre escolar, s'han registrat també petits incidents per la mateixa causa.

Queda suprimit el càrrec de delegat del ministre de la Guerra a Astúries i León

Cessa, per tant, el comandant Doval

Madrid, 10. — La "Gaceta" ha publicat la següent ordre circular del Ministeri de la Guerra suprimint el càrrec de delegat d'aquest Ministeri a les províncies d'Astúries i León:

"La evident normalització del ordinari pùblic en les zones del territori nacional donde se desenvolupen major intensitat el moviment subversiu de octubre d'último, aconseja y autoriza la suspensió paulatina de aquells organys que, nascuts de la impirosis necessitat de hacer frente a situacions excepcionals, després de haber llenyat su cometido en forma meritaria, no tienien posibilitat de encarjar permanentemente en la estructura politico-administrativa de la República, ni su perduración, que a la larga acrearria el desgaste de su eficiacia, podria rendir mayors frutos de los ya obtenidos.

Dado en estas consideracions, y després de haber reducido a término convenientes la organització del mando militar en Asturias y los contingentes de tropas de ocupación en esta província,

Este Ministerio, previa aprovació del Congreso de Ministros, ha resolt lo siguiente:

Primer. Queda suprimido el càrrec de delegat del ministerio de la Guerra en les províncies de Asturias i León, creant, per orden circular del primer de novembre anterior, cesant en el mismo y reintegrándose en su destino de plantilla el comandant de la Guardia civil don Lizardo Doval Bravo, que lo desempeñaba en comisió.

Segundo. Las facultades asignadas a dicho delegado, en cuanto a la distribució y empleo de las fuerzas y elements de investigacion, Vigilancia, Seguridad y Guàrdia civil, así como el estudio y propuesta de su organització e instalació definitiva, pararan integralment a l'interès nacional, però tot amb l'encòvenient que aquesta mateixa de serveis resultin car i són de dubiosa eficacia. Precisament els períodes estrangers que en aquests moments combaten el Govern espanyol no teneixen corresponsal a Espanya i no aconsegueixen a publicar notes i informacions d'origen oficiale. Altres mesures de seguretat en relació amb la premsa estrangera han resultat en ineficacis o contraproducentis, i per tot arreu el Govern potser de moment desitja de resoldre a fons el problema de la premsa estrangera, sense inconvenient de crear un organisme oficial a que ens referim, limitant les seves activitats al que té referència amb la premsa espanyola, més fàcil de manejar.

Convi aconsellar en relació amb aquest tema periodista que ja premsa d'esquerre amonumental considerablement el seu tiratge en aquests darrers temps no obstant l'obra d'estrenatza a què està atesa. Per a demà s'anuncia la sortida d'un nou diari que seguirà a "El Socialista", encara que no serà estrictelement òrgan del partit. El dirigent d'aquest diari i es titula "Adelante". Enseny que s'obrirà aquest increment de la premsa espanyola, essencialment una mica en la premsa d'extrema dreta,

Artículo adicional: Se declaran compatibles con el cargo de diputados a Cortes los cargos de representación de España en el extranjero, sin que su número pueda exceder de seis ni ser superior a un año el plazo de la representación, salvo prórrogas acordadas por el Congreso a propuesta del Gobierno.

Del mismo modo se declara compatible con el cargo de diputado a Cortes que forman parte de la Comandancia militar exenta de Asturias constituirán el núcleo de seguridad de esa proximidad y cooperarán al mantenimiento y consolidación del orden público en la misma, apoyando, cuando sea necesario la acción de las fuerzas y elementos que dependen del gobernador civil general, según lo establecido en el párrafo anterior.

La Patronal d'Asturias protesta del retard amb què es trameten els socors

Oviedo, 10. — A la Patronal s'ha celebrat una important reunió per a fer constar la protesta dels elements productors d'Asturias pel retard que s'observa en la tramess d'auxilis, que es venen demorant amb gran perjudici per a la regió. Han parlat diversos oradors, expressant la necessitat d'adoptar una actitud energica davant aquest fet.

En la reunió s'ha donat compte de telegrammes rebuts d'entitats econòmiques d'Espanya oferint llur concurs a la Federació Patronal d'Asturias i al comerç i a la indústria asturiana. Hom té el propòsit de celebrar a Madrid una Assemblea, en la qual, ultra altres qüestions, es tractarà de la situació d'Asturias.

Era deia que els reunits havien acordat requerir a les entitats de la província, en les quals hi representants dels elements productors, que aquests presentin les dimissions de llurs càrrecs, i requerir també als diputats a Cortes a què posin llurs actes a disposició del Govern.

El governador, parlant amb els periodistes, ha dit que havia celebrat una conferència amb el ministre de Finances, senyor Marraco. Aquest li ha dit que en el Consell de demà es resoldrà tot el relacionat amb el llançament dels deu milions de pessetes acordades per a atendre les necessitats urgents d'Asturias. El governador ha dit als periodistes que es formara una Comissió presidida per ell per tal d'atendre al repartiment d'aquests deu milions de pessetes. Formaran part d'aquesta Comissió representants de la Cambra Oficial, així com d'altres entitats. El senyor Velarde ha acabat diant que, com sigui que les despeses causades per la reconstrucció a Asturias es valoren en setanta milions de pessetes, el ministre de Finances ha anunciat l'enmissió d'un empréstit per a obtenir la quantitat necessària i dedicar-la a la reconstrucció d'Asturias.

MIRADOR

Específic de l'ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA) (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrduda seminal), de la Febre i molt eficaç per a combatre la neuroastenia en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-mèdulo-genital.

Sindrig i homo-estimulat de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudicua, ni lesions cap orque, ni mal les funcions dels mestossos.

No conté ni esterilíneu, ni fosfor, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MÍONE I INSUSTITUÏBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL.

Laboratori d'farmacologia de W. DUTREM

Alf de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 16831

Preu: 21'75 pts.

Prospecció gratuïta.

Atwater Kent

ELS MERITS PER L'OCUPACIÓ D'IFNI

Són ascendits el coronel comandant Doval

Madrid, 10. — S'ha publicat una ordre de la Presidència del Consell sobre ascensos del coronel i del capità senyor Antonio de Oro.

Artículo primero. Se concede al coronel de Infanteria don Osvaldo Fernando Capaz Montes, a quién se encomendó preparar y dirigir la ocupación de Santa Cruz de Mar Pequeña, el empleo de general de brigada, con antigüedad de 6 d'abril de 1934, en atención a las dotes demostradas como jefe de las fuerzas de ocupación y excepcionales condiciones políticas puestas a prueba en tan arriesgado cometido.

Artículo segundo. Con la misma antigüedad se concede al capitán de Infanteria don Antonio de Oro Pulido el empleo de comandante de la misma arma, en atención a los méritos contrastados como principal cooperador desde un principio del coronel citado anteriormente, tanto en las operaciones militares como en la fracción de los naturales del país y organización de la política que a tan excelentes resultados conduce.

Artículo tercero. Se autoriza al Presidente del Consejo de Ministros, de quien dependieron todas las operaciones, para que puedan aplicar a los servicios prestados y méritos contraídos por nuestras tropas y por sus auxiliares indígenas, en bien del fomento y desarrollo de la causa española en el Continente africano, los preceptos del reglamento de recompensas en tiempo de guerra aprobado por decreto de 10 de marzo de 1920.

DOS GUARDIES D'ASSALT FERITS PER ACCIDENT

Huelva, 10. — En tornar d'Herva una camioneta que conduïa presos per tal de traslladar-los de la conca minera a la presó d'aquesta capital, en arribar a les mines de Riotinto, al guardia d'assalt Pere Mas Diaz se li va disparar el fusell i va ferir greument el seu company Josep Moya i més greu un altre guardia anomenat Josep Delgado.

Tots dos foren cuarts a l'Hospital de les mines de Riotinto, on quedaren hospitalitzats. El primer sofreix la fractura del femur de la cama dreta i el segon identica fractura a la cama dreta.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA A BADAJOZ

Badajoz, 10. — El ministre d'Agricultura, senyor Jiménez Fernández, acompañat del director de l'Institut de Reforma Agrària, es troba en aquesta província realitzant treballs relacionats amb l'aplicació de la Llei de Parelles.

El senyor Jiménez Fernández ha rebut una comissió d'Alburquerque. Els comissionats han sollicitat del ministre que donés solució al plet contra els drets de l'Alquerqués.

El senyor Jiménez Fernández ha estat als locals d'Acció Popular d'aquesta capital, on s'ha celebrat un acte al seu honor. El ministre ha pronunciat breus paraules davant dels seus correligionaris dient-los que li interessava més la qualitat que la quantitat dels afiliats d'Acció Popular.

En companyia de les autoritats, el ministre s'ha traslladat al terme de Abencher per tal de visitar la finca "Borrachina", única finca d'Extremadura on la Reforma Agrària ha efectuat assignaments.

El ministre ha estat objecte de demonstracions de simpatia pels campesins dels pobles de la província que ha recorregut. Es mostra molt ben impressionat, i creu que aviat quedarà resolta la qüestió agrícola d'Extremadura amb l'aplicació de la Llei de Parelles, i més tard amb la nova Llei d'Arrendaments, amb la d'Accés dels masovers a la propietat.

En homenatjar al senyor Aleix..

Martínez de Velasco, Salazar Alonso i Royo Villanova es fan un bescanvi delogis. — Aquest darrer distreu els comansels par-lant de l'Estatut

Madrid, 10. — Ahir se celebra un banquet en honor del senyor Alfred Aleix, gestor municipal. Hi assistiren, entre altres personalitats, el senyor Josep Martínez de Velasco, ministre sense cartera; el senyor Rafael Salazar Alonso, president de la Comissió gestora de l'Ajuntament de Madrid; i els Srs. Antoni Royo Villanova, Uriarte, Alvaro Villamil, Castro i altres molts.

El senyor Royo Villanova promunició un breu discurs en el qual es referí com era de sapestar a l'Estatut català. Recordà l'història republicana Pi i Margall i afirmà que aquest hauria votat contra l'Estatut.

Elogià la personalitat del senyor Salazar Alonso, iniciador de la reforma municipal, proclamada que té molta importància que res.

Després feu ús de la paraula el senyor Salazar Alonso, el qual dijous que cal aplaudir el Govern i estimular-lo, encara que calgui momentàniament fer sacrificis personals o de doctrina.

Per a recordar aquesta següentiment, recordà que ell, tan ardent defensor de l'autonomia municipal, s'havia obligat a deixar Ajuntaments.

Alegí que en l'Ajuntament de Madrid ha obert una etapa nova. La d'aquest admirable i jove d'homes sants, que saben que cal complir amb llur deute.

Recordà l'ordador l'Assemblea de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, i diu que milers de catalans volgueren donar a Madrid el crid de "Visca Espanya", que porten en el seu cor, catalans als que no cal confondre pels homes de la Generositat.

Senyor Martínez de Velasco, acaba dient el senyor Salazar Alonso: no podem menyspreuar la vostra presència en aquest acte sense dirigir-vos un preu per elevar al Govern; que li porteu la fotografia espiritual d'aquest acte. Digueu-li que quan els oradors parlaven d'Espanya, les mans es trencaven aplaudint i a les cares es reflectia el més pures espanyolisme.

El senyor Martínez de Velasco féu un càlid elogi del senyor Royo Villanova, i després, en contesta a les paraules del senyor Salazar Alonso afirà que ell ha anat al Govern preferit i sol·licitat per la seva condició que havia de mantenir per davant de tot el principi d'autoritat. Avui sembla que encara ens trobem davant un estat revolucionari que no la acabat, però això acabaria perquè no estem disposats a deixar el Poder al carrer.

Tinc una fe extraordinària en els destins d'Espanya. Ens agremem tots per a la salvació del país.

EL SENYOR ROCHA A MADRID

Madrid, 10. — Procedent de Barcelona, ha arribat a Madrid el ministre d'Estat i Marina, senyor Rocha.

A la capital catalana sembla que ha celebrat entrevistes, de caràcter polític, relacionades amb el problema català.

CARBONS VALLESPÍ

Casa fundada l'any 1875

ESPECIALITAT EN ANTRACITA ANGLESA PER A SALAMANDRES I CALEFACCIO CENTRAL

TELEFON 76656

TELEFON 13514

BARCELONA

VAL 3 PESETES

La prova del mocador

La nostra casa central de Buenos Aires, en vista que intintar de persones no poguen obtenir la meravellosa Aigua de Colònia LA PORTENA, per haver-se esgotat els 20.000 flascions destinats a propaganda, ens autoritza novament per a il·lurar, fins al dia 20 del corrent mes, mitjançant el present VAL I TRES PESETES en efectiu.

UN FLASCO EL PREU DEL QUAL ES DE 6 PESETES

Tireu unes gotes de qualsevol tintura de les que es venen per a tenir el cabell, i us adonareu que la droga taca el mocador d'una manera lastigosa. En canvi, l'Aigua de Colònia LA PORTENA, ultra no embrutar en absolut el mocador, el deixa delicisament perfeccionat i ondulacions.

Devolució del flascó, 50 céntims

CALSES, CASPA, CABELES BLANCS

L'Aigua de Colònia "LA PORTERA", elaborada amb plantes aromàtiques de la Selva del Chaco Argentí, fa tornar el color primitiu en quinze dies. No pinta perquè no és tintura. No crema perquè no conté nitrat de plata. És una fórmula científica del botànic Dr. Mont. Amb el seu ús, i el desapareix per complet la caspa i afeccions paràsitaries. 2.000 Cessa completament la caspa del cabell. 3.er El cabell descolorit o grisos tornen al seu color cremat. CORTS CATALANES, 556, botiga Casanova, Barcelona

El senyor Mangrané és optimista

Fa declaracions sobre el problema de Catalunya i la política pressupostària

Madrid, 10. — El diputat català senyor Daniel Mangrané, militant a l'Esguard, ha fet unes declaracions sobre la solució que pot donar-se al problema català.

En aquests assumptes—diu—, en els quals entra l'apassionament i la política, soc poc propens a donar la meva opinió. Creu, no obstant, que el plet català pot donar-se gairebé per acabat després de setides les intervencions darreres al Parlament.

El cap del Govern, senyor Lerroux, ieu sobre aquest problema unes declaracions els dies de la revolució, que segons estan ratificades posteriorment, que segons el meu criteri eren les que havien de prevaleix i les que s'atenien més a la legalitat.

No creu, no obstant, que prevalguin, i la passió de certes seccions, els compromisos polítics, el voler comprogar-ho tot per seguir amb la majoria dels vots la Cambra. En això creu que radica tot.

Hi ha un Estatut: Dones a compir-lo. Diuen que se li faltà. Qui Catalunya, no. Dones prendre les precaucions que puguen prendre, dient les lleis vigents, i res més.

Tot el que sigui sortir d'això, al meu entendre, es anar contra el legislat. I, alegre més: és anar contra l'opinió de la gran majoria d'una regió, com és la catalana, que vol una amplia autonomia dintre i d'accord amb les altres regions d'Espanya.

— I dels pressupostos, què en diu?

— Aquests temes son ja més appropriate per a exposar idees, puix que no hi haurien d'existir apassionaments, ni barregar la política, encara que per degradació existeixin, per la que en menor està, amfibies coses.

Es de cara a Espanya i amb els ulls posats en ella, com s'han d'orientar i com s'ha de solucionar la nostra situació. Vingud la Repùblica perquè els polítics de la monarquia ho feien, en general, molt malament. Els homes de la República, en matèria econòmica, pot els han superat. Bona voluntat, si: afany de fer, especialment en els primers temps; si: però només amb intencions ens hem quedat. Degut a això caigueren els homes de les Constituents. ¿Qui els ha fet després? Millor? No. Pitjor? Si. Perquè si en caigueren uns perquè ho feien malament, en venir-ne d'altra part substituir-los han de demostrar que fan i que ho fan millor. Això es el que ha passat, i sincerament ho deplo.

— Solució que preconitzen?

— Exposada està en els meus escrits i intervencions a la Cambra. El 5 de març darrer vaig lluir al cap del Govern i a tots els meus companys de Corts, un escrit sobre el que creia inclòsible; un nou Reglament de la Cambra a fi de fer una labor més eficaç. Creació de comissions per a cada problema, compostes per tècnics pràctics, i crida a consulta les personalitats que s'haguessin distingit més en el problema de què ocupessin.

Després, el 24 de març demanava al cap del Govern, un programa econòmic financer, social, complet, per tal que tots contribuïssin per a portar-lo a la pràctica. En aquell discurs va exposar el meu programa, el qual completaré en la meva intervenció.

— I ara, en aquests moments, què creu que es pot fer?

— Us diré que mai va poder cap Govern fer el que aquest pot realitzar. Hi ha un cap de Govern que va venir com a protesta i per a fer el que els anteriors governs no feien. Hi ha el senyor Gil Robles, que amb els seus discursos a l'oposició tren un nombre extraordinari de diputats. Aquest home mal del Govern i dels votos de la majoria de la Cambra, i Espanya espera que es faci el que els homes de la República, no han pogut: que han volgut? no han sabut fer...

— Teniu confiança que ho faran?

— Quant al senyor Lerroux, li ha passat l'admirable ocasió. L'havia d'haver fet exposant un programa complet el dia de la seva presentació en el primer Govern per ell president.

— L'esdevenidor d'Espanya, com el veieu?

— Amb l'avveniment admirable de la República, voldrà tenir una de les meves grans alegrías. Eserà que anavem a entrar en una època per la qual somniada d'una humanitat més justa. La situació d'Espanya, econòmicament, era ànika al món. Avui estem molt pitjor que aleshores; mundialment tot s'ha anat agreujant i aquí no hem fet res per a reparar-ho. No obstant, són un gran optimista, però si seguim plegant-nos de braços amb politiquet i parades buides i no ens acarem amb la realitat, així en situacions difícils que ningú pot preveure com acabaran, però sempre amb conseqüències funestíssimes.

— Alegí que el seu optimisme

Catastrófie en un cinema de Calaceit

Moren vuit persones i resulten nombrosos ferits, entre ells deu de gravissims

Terol, 10. — Notícies rebudes del poble de Calaceit donen compte que durant la celebració d'una funció cinematogràfica s'incidentà el local, que era ple de públic. S'originà extraordinaire pànic, pugnant el públic per sortir del local.

Les notícies, quelcom confuses, redueixen a Terol donen compte que fins ara han resultat vuit morts. Els ferits són nombrosos, alguns d'ells gravissims, i es tem que morir alguns d'ells.

Les autoritats han sortit cap al lloc del succeixement.

Finalment, i enmig dels gravissims detalls, el president pregunta al fiscal i al defensor si volen interrogar els testimonis. El fiscal demana la paraula i diu que s'oposava a qüest interrogatori.

El fiscal i el defensor, va proposar cert nombre de testimonis nous que van ésser denegats. I com signà que aquest autònom delegat no va ésser re-corregut a temps, i va guanyar temps, era procedent per ara que ho fes.

El defensor s'hi adherí.

L'attemptat contra el Sr. Vilà i Marquès

(Ve de la primera pàgina)

Després de la lectura de l'apuntament, el president pregunta al fiscal i al defensor si volen interrogar els testimonis. El fiscal demana la paraula i diu que s'oposava a qüest interrogatori.

El fiscal i el defensor, va proposar cert nombre de testimonis nous que van ésser denegats. I com signà que aquest autònom delegat no va ésser re-corregut a temps, i va guanyar temps, era procedent per ara que ho fes.

El defensor s'hi adherí.

INFORME DEL FISCAL

Concedida la paraula al fiscal, aquest elevà a definitives les seves conclusions provisionals.

Explicà que en la forma d'esser comès l'attemptat es veu clarament l'existeixència d'aleviosa, ja que el processat va dispara'tament de la sala donant els d'alarma. En aquell moment solament es podia obrir una porta, davant la qual s'abre el públic pugnat per sortir. La confusió fou enorme, i nombrosos espectadors que s'havia iniciat un incendi a la cambra de projeccions i que el feu amenaçava propagar-se a la sala. El públic, espavirat, intentà sortir violèntament de la sala donant els d'alarma. En aquell moment solament es podia obrir una porta, davant la qual s'abre el públic pugnat per sortir. La confusió fou enorme, i nombrosos espectadors que s'havia iniciat un incendi a la cambra de projeccions i que el feu amenaçava propagar-se a la sala. El públic, espavirat, intentà sortir violèntament de la sala donant els d'alarma. En aquell moment solament es podia obrir una porta, davant la qual s'abre el públic pugnat per sortir. La confusió fou enorme, i nombrosos espectadors que s'havia iniciat un incendi a la cambra de projeccions i que el feu amenaçava propagar-se a la sala. El públic, espavirat, intentà sortir violèntament de la sala donant els d'alarma. En aquell moment solament es podia obrir una porta, davant la qual s'abre el públic pugnat per sortir. La confusió fou enorme, i nombrosos espectadors que s'havia iniciat un incendi a la cambra de projeccions i que el feu amenaçava propagar-se a la sala. El públic, espavirat, intentà sortir violèntament de la sala donant els d'alarma. En aquell moment solament es podia obrir una porta, davant la qual s'abre el públic pugnat per sortir. La confusió fou enorme, i nombrosos espectadors que s'havia iniciat un incendi a la cambra de projeccions i que el feu amenaçava propagar-se a la sala. El públic, espavirat, intentà sortir violèntament de la sala donant els d'alarma. En aquell moment solament es podia obrir una porta, davant la qual s'abre el públic pugnat per sortir. La confusió fou enorme, i nombrosos espectadors que s'havia iniciat un incendi a la cambra de projeccions i que el feu amenaçava propagar-se a la sala. El públic, espavirat, intentà sortir violèntament de la sala donant els d'alarma. En aquell moment solament es podia obrir una porta, davant la qual s'abre el públic pugnat per sortir. La confusió fou enorme, i nombrosos espectadors que s'havia iniciat un incendi a la cambra de projeccions i que el feu amenaç

ESTRANGER

La conclusió del Consell de la S. de N.

Es concedeix satisfacció a Iugoslàvia i es proposa un acord internacional contra el terrorisme

Ginebra, 10 (servei especial de MIRADOR). — Els ciutadans de Ginebra que pacíficament ahir al matí es dirigien a l'església de Sant Pere o a les altres esglésies catòliques o cal·ligrafies i que gaudeixen d'aquella pau comunal tan monòtona durant l'hivern a Ginebra, s'imaginaven que les personalitats polítiques arribades per a la sessió del Consell posaven tranquil·lament als grans oïdes d'ambdues ribes. Qui s'hagués deiat al Palau dels Secretaris, al qual Wilson, hauria potser experimentat la mateixa illusió. Totes les vies eren desertes; solament algun periodista es dirigia a la sala de premsa per tal de retirar el correu que el Consell havia estat matí i res més.

Però la realitat estava ben lluny dels aparençances. Als hotels, i especialment al dels "Belges", es treballava febrilment. Aquest diumenge de novembre ha estat, per exemple, per Laval, posar un dels dies més llargos de la seva vida política. Encilar l'inconcebible, obtenir la suspicció d'assegurar la unanimitat del Consell per a la solució de votar a manera de donar satisfacció a Iugoslàvia sense humiliar excessivament Hongria, era una cosa molt difícil.

Tots es pregunten si Laval reeixirà en aquesta difícil tasca. Fins ahir a la nit les notícies eren contradictòries. Aquest matí el treball ha continuat amb gran febre, que ahir, però fins migdia no se sabia encara res de positiu i per això s'esmerava ansiosament en la reunió del Consell que des d'aquest matí havia portat a la tarda.

La reunió del Consell

A les tres el senyor Vasconcellos va a la sessió, davant d'una sala plena.

El primer a prendre la paraula és el senyor Titulescu, ministre de Romania resident de la Petita Entesa, que comença trantant un calorós homenatge a Alexandre I a Barthou.

Després el primer delegat romanès finalitza, d'un en un, tots els punts de demanda jugoslava i ha comprovat Hongria s'ha limitat a dir que no podia culpar de res de l'ocorregut.

Ha dit després que els països desconservats i revisionistes formen un grup important tot i que en forma part Romania, i ha afirmat que una revisió és possible quan les dues parts interessades estan d'acord, i la Petita Entesa contesta amb un "no" rotund definitiu a les pretensions territorials jugoslaves.

Ara el discurs del senyor Titulescu ha demandat la paraula el senyor Benes per contestar les frases pronunciades pel delegat hongares que aquesta responda a les pretensions territorials jugoslaves.

Afegeix el discurs del senyor Titulescu que els delegats jugoslavos han de negar que les campanyes promeses hagin arribat a Txecoslovàquia i a l'acord que a Iugoslàvia exigeix la posició adoptada pel seu país amb els emigrants hongaresos i sikhs.

El senyor Benes posa de relleu les accions de l'antic regne de Bohèmia, afirma que la cultura txecoslovaca està abasta, almenys, el mateix nivell que l'hongaresa.

A continuació ha fet servir la tesi del senyor Laval sobre el revisionisme, i ha tractat fent una crida al Consell per a reconciliar amb el seu deure, ja que la seva responsabilitat seria enorme si no s'assegurés la solució satisfactòria a què té dret Iugoslàvia.

El senyor Jevitch, després de protestar en termes durs, contra la insensibilitat del seu país pels explotacions del seu rei, ha fet notar que la investigació policial jugoslava sempre resultava negativa i els darrers cinc anys, en què les forces de Budapest havien expulsat els terroristes.

En oposició a les afirmacions dels delegats hongaresos, les declaracions dels delegats d'Espanya a França confirmen que els tempos fou preparat en territori jugoslau.

A continuació manté integralment les tesis formulades pel seu Govern, denuncia el Consell que condemna la conducta de les autoritats hongareses.

El senyor Eckhardt agraeix en particular que les paraules dels oradors no han surtit objectivament la seva personalitat.

Que les autoritats hongareses estan a disposició del Consell per a complir la documentació relacionada amb l'assumpte que es debatix i d'una

El que es pensa a Londres de l'incident italo-abissini

Ginebra, 10 (servei especial de MIRADOR). — Tots els ciutadans de Ginebra que pacíficament ahir al matí es dirigien a l'església de Sant Pere o a les altres esglésies catòliques o cal·ligrafies i que gaudeixen d'aquella pau comunal tan monòtona durant l'hivern a Ginebra, s'imaginaven que les personalitats polítiques arribades per a la sessió del Consell posaven tranquil·lament als grans oïdes d'ambdues ribes. Qui s'hagués deiat al Palau dels Secretaris, al qual Wilson, hauria potser experimentat la mateixa illusió. Totes les vies eren desertes; solament algun periodista es dirigia a la sala de premsa per tal de retirar el correu que el Consell havia estat matí i res més.

Però la realitat estava ben lluny dels aparençances. Als hotels, i especialment al dels "Belges", es treballava febrilment. Aquest diumenge de novembre ha estat, per exemple, per Laval, posar un dels dies més llargos de la seva vida política. Encilar l'inconcebible, obtenir la suspicció d'assegurar la unanimitat del Consell per a la solució de votar a manera de donar satisfacció a Iugoslàvia sense humiliar excessivament Hongria, era una cosa molt

difícil.

Tots es pregunten si Laval reeixirà en aquesta difícil tasca. Fins ahir a la nit les notícies eren contradictòries.

Aquest matí el treball ha continuat amb gran febre, que ahir, però fins migdia no se sabia encara res de positiu i per això s'esmerava ansiosament en la reunió del Consell que des d'aquest matí havia portat a la tarda.

La reunió del Consell

A les tres el senyor Vasconcellos va a la sessió, davant d'una sala plena.

El primer a prendre la paraula és el senyor Titulescu, ministre de Romania resident de la Petita Entesa, que comença trantant un calorós homenatge a Alexandre I a Barthou.

Després el primer delegat romanès finalitza, d'un en un, tots els punts de demanda jugoslava i ha comprovat

Hongria s'ha limitat a dir que no

podia culpar de res de l'ocorregut.

Ha dit després que els països desconservats i revisionistes formen un grup important tot i que en forma part Romania, i ha afirmat que una revisió és possible quan les dues parts interessades estan d'acord, i la Petita Entesa contesta amb un "no" rotund definitiu a les pretensions territorials jugoslaves.

Ara el discurs del senyor Titulescu ha demandat la paraula el senyor Benes per contestar les frases pronunciades pel delegat hongares que aquesta responda a les pretensions territorials jugoslaves.

Afegeix el discurs del senyor Titulescu que els delegats jugoslavos han de negar que les campanyes promeses hagin arribat a Txecoslovàquia i a l'acord que a Iugoslàvia exigeix la posició adoptada pel seu país amb els emigrants hongaresos i sikhs.

El senyor Benes posa de relleu les accions de l'antic regne de Bohèmia, afirma que la cultura txecoslovaca està abasta, almenys, el mateix nivell que l'hongaresa.

A continuació ha fet servir la tesi del senyor Laval sobre el revisionisme, i ha tractat fent una crida al Consell per a reconciliar amb el seu deure, ja que la seva responsabilitat seria enorme si no s'assegurés la solució satisfactòria a què té dret Iugoslàvia.

El senyor Jevitch, després de protestar en termes durs, contra la insensibilitat del seu país pels explotacions del seu rei, ha fet notar que la investigació policial jugoslava sempre resultava negativa i els darrers cinc anys, en què les forces de Budapest havien expulsat els terroristes.

En oposició a les afirmacions dels delegats hongaresos, les declaracions dels delegats d'Espanya a França confirmen que els tempos fou preparat en territori jugoslau.

A continuació manté integralment les tesis formulades pel seu Govern, denuncia el Consell que condemna la conducta de les autoritats hongareses.

El senyor Eckhardt agraeix en particular que les paraules dels oradors no han surtit objectivament la seva personalitat.

Que les autoritats hongareses estan a disposició del Consell per a complir la documentació relacionada amb l'assumpte que es debatix i d'una

difícil.

Tots es pregunten si Laval reeixirà en aquesta difícil tasca. Fins ahir a la nit les notícies eren contradictòries.

Aquest matí el treball ha continuat amb gran febre, que ahir, però fins migdia no se sabia encara res de positiu i per això s'esmerava ansiosament en la reunió del Consell que des d'aquest matí havia portat a la tarda.

La reunió del Consell

A les tres el senyor Vasconcellos va a la sessió, davant d'una sala plena.

El primer a prendre la paraula és el senyor Titulescu, ministre de Romania resident de la Petita Entesa, que comença trantant un calorós homenatge a Alexandre I a Barthou.

Després el primer delegat romanès finalitza, d'un en un, tots els punts de demanda jugoslava i ha comprovat

Hongria s'ha limitat a dir que no

podia culpar de res de l'ocorregut.

Ha dit després que els països desconservats i revisionistes formen un grup important tot i que en forma part Romania, i ha afirmat que una revisió és possible quan les dues parts interessades estan d'acord, i la Petita Entesa contesta amb un "no" rotund definitiu a les pretensions territorials jugoslaves.

Ara el discurs del senyor Titulescu ha demandat la paraula el senyor Benes per contestar les frases pronunciades pel delegat hongares que aquesta responda a les pretensions territorials jugoslaves.

Afegeix el discurs del senyor Titulescu que els delegats jugoslavos han de negar que les campanyes promeses hagin arribat a Txecoslovàquia i a l'acord que a Iugoslàvia exigeix la posició adoptada pel seu país amb els emigrants hongaresos i sikhs.

El senyor Benes posa de relleu les accions de l'antic regne de Bohèmia, afirma que la cultura txecoslovaca està abasta, almenys, el mateix nivell que l'hongaresa.

A continuació ha fet servir la tesi del senyor Laval sobre el revisionisme, i ha tractat fent una crida al Consell per a reconciliar amb el seu deure, ja que la seva responsabilitat seria enorme si no s'assegurés la solució satisfactòria a què té dret Iugoslàvia.

El senyor Jevitch, després de protestar en termes durs, contra la insensibilitat del seu país pels explotacions del seu rei, ha fet notar que la investigació policial jugoslava sempre resultava negativa i els darrers cinc anys, en què les forces de Budapest havien expulsat els terroristes.

En oposició a les afirmacions dels delegats hongaresos, les declaracions dels delegats d'Espanya a França confirmen que els tempos fou preparat en territori jugoslau.

A continuació manté integralment les tesis formulades pel seu Govern, denuncia el Consell que condemna la conducta de les autoritats hongareses.

El senyor Eckhardt agraeix en particular que les paraules dels oradors no han surtit objectivament la seva personalitat.

Que les autoritats hongareses estan a disposició del Consell per a complir la documentació relacionada amb l'assumpte que es debatix i d'una

difícil.

Tots es pregunten si Laval reeixirà en aquesta difícil tasca. Fins ahir a la nit les notícies eren contradictòries.

Aquest matí el treball ha continuat amb gran febre, que ahir, però fins migdia no se sabia encara res de positiu i per això s'esmerava ansiosament en la reunió del Consell que des d'aquest matí havia portat a la tarda.

La reunió del Consell

A les tres el senyor Vasconcellos va a la sessió, davant d'una sala plena.

El primer a prendre la paraula és el senyor Titulescu, ministre de Romania resident de la Petita Entesa, que comença trantant un calorós homenatge a Alexandre I a Barthou.

Després el primer delegat romanès finalitza, d'un en un, tots els punts de demanda jugoslava i ha comprovat

Hongria s'ha limitat a dir que no

podia culpar de res de l'ocorregut.

Ha dit després que els països desconservats i revisionistes formen un grup important tot i que en forma part Romania, i ha afirmat que una revisió és possible quan les dues parts interessades estan d'acord, i la Petita Entesa contesta amb un "no" rotund definitiu a les pretensions territorials jugoslaves.

Ara el discurs del senyor Titulescu ha demandat la paraula el senyor Benes per contestar les frases pronunciades pel delegat hongares que aquesta responda a les pretensions territorials jugoslaves.

Afegeix el discurs del senyor Titulescu que els delegats jugoslavos han de negar que les campanyes promeses hagin arribat a Txecoslovàquia i a l'acord que a Iugoslàvia exigeix la posició adoptada pel seu país amb els emigrants hongaresos i sikhs.

El senyor Benes posa de relleu les accions de l'antic regne de Bohèmia, afirma que la cultura txecoslovaca està abasta, almenys, el mateix nivell que l'hongaresa.

A continuació ha fet servir la tesi del senyor Laval sobre el revisionisme, i ha tractat fent una crida al Consell per a reconciliar amb el seu deure, ja que la seva responsabilitat seria enorme si no s'assegurés la solució satisfactòria a què té dret Iugoslàvia.

El senyor Jevitch, després de protestar en termes durs, contra la insensibilitat del seu país pels explotacions del seu rei, ha fet notar que la investigació policial jugoslava sempre resultava negativa i els darrers cinc anys, en què les forces de Budapest havien expulsat els terroristes.

En oposició a les afirmacions dels delegats hongaresos, les declaracions dels delegats d'Espanya a França confirmen que els tempos fou preparat en territori jugoslau.

A continuació manté integralment les tesis formulades pel seu Govern, denuncia el Consell que condemna la conducta de les autoritats hongareses.

El senyor Eckhardt agraeix en particular que les paraules dels oradors no han surtit objectivament la seva personalitat.

Que les autoritats hongareses estan a disposició del Consell per a complir la documentació relacionada amb l'assumpte que es debatix i d'una

difícil.

Tots es pregunten si Laval reeixirà en aquesta difícil tasca. Fins ahir a la nit les notícies eren contradictòries.

Aquest matí el treball ha continuat amb gran febre, que ahir, però fins migdia no se sabia encara res de positiu i per això s'esmerava ansiosament en la reunió del Consell que des d'aquest matí havia portat a la tarda.

La reunió del Consell

A les tres el senyor Vasconcellos va a la sessió, davant d'una sala plena.

El primer a prendre la paraula és el senyor Titulescu, ministre de Romania resident de la Petita Entesa, que comença trantant un calorós homenatge a Alexandre I a Barthou.

Després el primer delegat romanès finalitza, d'un en un, tots els punts de demanda jugoslava i ha comprovat

Hongria s'ha limitat a dir que no

podia culpar de res de l'ocorregut.

Ha dit després que els països desconservats i revisionistes formen un grup important tot i que en forma part Romania, i ha afirmat que una revisió és possible quan les dues parts interessades estan d'acord, i la Petita Entesa contesta amb un "no" rotund definitiu a les pretensions territorials jugoslaves.

Ara el discurs del senyor Titulescu ha demandat la paraula el senyor Benes per contestar les frases pronunciades pel delegat hongares que aquesta responda a les pretensions territorials jugoslaves.

Afegeix el discurs del senyor Titulescu que els delegats jugoslavos han de negar que les campanyes promeses hagin arribat a Txecoslovàquia i a l'acord que a Iugoslàvia exigeix la posició adoptada pel seu país amb els emigrants hongaresos i sikhs.

El senyor Benes posa de relle

EL MÓN DEL CINEMA

Una escena de "Cleopatra", film que es projecta al Coliseum

D'un film a l'altre

* Générique Tobin, l'esposa denunciada per "Fàcil d'amor", el film brillant sàtira realitzat per Warner Bros. First National, mostra un nou mètode per a recuperar el marit, pujar que no fou prou intelligent per a no deixar-lo apartar del seu costat. Aquest nou mètode, que podrà anomenar-se "maridiculura", està exposat amb gràcia insospitada en aquesta producció, que serà una de les de més èxit de la temporada per les seves escenes xirotes, per la gràcia de les situacions i també perquè està representada per sis estrelles acreditades ja al llarg.

* Douglas Fairbanks Jr., té molt serioses dificultats matrimonials, tant es així que no fa molt temps decidió divorciar-se de la seva esposa Joan Crawford.

Fou precisament mentre Douglas filmava als estudis Warner Bros. First National "Capturados", un film de proporcions colossals sobre el qual convergien totes les mirades i del qual estava suspesa l'opinió popular, entre la qual circulaven els rumors més diversos, addès parlant d'ell com d'un triomf segur i definitiu, addès fent circular la notícia que seria un fracàs a pesar dels esforços dels productors. Cala, doncs, realitzar el film conscientment perquè no produís una decepció, ans al contrari, superés tots les esperances xifrades en ell.

La noticia del Giró de Douglas produí als estudis una mala impressió. Aquelles dífícultats dins de la llia influïren en el jove actor i segurament no seria capaz d'interpretar amb encert el seu rol de gran responsabilitat. Aquell matí, quan Douglas aparegué en el set, tots el miraren de cua i li esperaven veure'l ensopit, malhumorat, trist; però es trobaren amb el somriure iranc i alegré caràcterístic d'ells: veieren el Douglas de tots els dies, sense cap alteració en els seus nervis, sense cap arruga al front que denotés la més petita preocupació, el Douglas alegré i eflusiu de cada dia. Les seves dificultats matrimonials no havien influït per res en el seu caràcter, i el director Roy Del Ruth, que havia temut una interrupció del film a causa de les penes particulars del jove actor, donà un suspir d'alleviament en veure que podria continuar filmando i que Douglas seguiria treballant amb l'entusiasme de sempre.

"Capturados" continuà la seva marxa i no hi hagué diferència entre els seus protagonistes: Leslie Howard, Paul Lukas i Douglas Fairbanks (Jr.), treballaren amb la mateixa fe. I ningú no hauria pogut notar quin d'ells era el que sofría convidades domèstiques.

* Com si els francesos recordessin el tipus clàssic espanyol de "Geddeón", el singular personatge fet célebre per un caricaturista, el film "Geddeón, Trampa & Compañía" —que porta el títol original de "Les Messies de la Santé"— evoca aquella mena d'homes d'una frescor inusitada i d'una sort que va aparellada amb el seu bon humor. Per això es

La caracterització en el cinema i en el teatre

Regles que poden utilitzar els amateurs... i els professionals

Una de les principals falles que acusen els films de producció espanyola es troba en la caracterització dels actors. I no perquè els maquinilladors deixin de preocupar-se'n, sinó perquè, potser pel mateix uniformisme facial dels actors, i especialment de les actrius, no s'han trobat amb la varietat d'ícones que els americans, que tenen tota la seva màrqueteria de totes les races i no han trobat les solucions que aquesta gran varietat ha suggerit als tècnics americans. Es troben, en aquest aspecte, en la situació dels maquinilladors amateurs de tots els països, i és per això que avui oferim als nostres amateurs i fins als nostres professionals el que ens diu una periodista americana, Katherine Albert.

* Els tècnics maquinilladors de Hollywood—diu—estan d'acord a opinar que l'actor amateur fa un excessiu del maquinillatge. Es perquè una de les primeres coses que han d'aprendre és obtenir bons resultats usant-ne poc.

No la gaire vaig veure un drama representat per aficionats i vaig querer engarrifar del gremi de maquinillatge que el director havia permès d'usar als seus actors, que era tal que difícilment es traspassaven a través d'ells les expressions facials dels que el portaven.

La major part dels amateurs coneixen els principis fonamentals del maquinillatge teatral, però no sera temps perdut repetir-los en poques paraules.

Primer de tot, netegeu-vos la cara amb un bon colader i després traieu-ne amb una glassa fina. Després preneu amb la punta dels ditx la crema de pintura precisa per cobrir la pelli com a fonsament. Fregueu bé aquesta pasta com si es tractés de crema per a la nit, però useu-ne tant poca com sigui possible. Barregeu-hi també algunes gotes d'aigua, passant les mans sovint l'àixereta i frégant per la cara les gotes que hi quedin fins que hagin desaparegut. Usen una mica de crema de colorat barrejada amb la de fons. Aleshores, amb una horla grossa emploveu's i l'excess d'oliols els traueu amb una horla petita i suau de les que s'usen per als infants. Traieu els oliols de celles i pestanyes. Poseu una lluenera ombrà damunt les parpelles. Dibuixeu les celles amb un bon llapis. Dibuixeu una línia molt fina a la base de les pestanyes a la part inferior. Unmascareu (rimmelo o altra pasta) les pestanyes i posueu una mica més de colorat a les galtes. Pinteus els llavis.

Això són els fonaments del maquinillatge teatral, però cal usar-lo amb molta econòmia.

Les celles d'una noia juvenil han de començar just davant l'angle de l'ull. Si els seus ulls són massa acostumbrats per veure que surt de la línia dels ulls, agafeu el llapis i simplement exagereu l'accenueu aquesta línia. Això poden fer-ho amb qualsevol meia efecte i poden produir molt més efecte en escena, ja que la línia de les celles es pot canviar molt ràpidament. Aquest truc pot ajudar-vos d'una manera extraordinària.

L'esposa de prop veure quines línies adopten. Aleshores agafeu el llapis i simplement exagereu l'accenueu aquesta línia. Això poden fer-ho amb qualsevol meia efecte i poden produir molt més efecte en escena, ja que la línia de les celles es pot canviar molt ràpidament. Aquest truc pot ajudar-vos d'una manera extraordinària.

(Acabarà)

¿Per què ha triomfat la sensacional pel·lícula LOS MISERABLES?

la resposta us la donarà el públic que emplena cada dia el

KURSAAL

Vegeu LOS MISERABLES

* Els millors actors que té Hollywood no són els que veuen a les pel·lícules. Ni hi ha d'altres que sense parlar al micròfon ni accionar per a la cambra cinematogràfica, representen escenes que els acrediten d'alliberrissim en l'art de simular emocions; i és de notar que aquestes escenes, representades per un reduït nombre de persones, de vegades per una sola persona, influïxen d'una manera decisiva en molts casos en el bon resultat de les altres, de les escenes que passen pel llenç.

El més gran problema dels directors de pel·lícules, puix a ells és a qui s'alludeix en el que acaben de dir, consisteix a aconseguir no ja que l'actor s'ajusti en tot al personatge que representa, sinó que expressi en els moments culminants de l'obra els més delicats matisos del sentiment, de conformitat amb el caràcter del personatge i segons la particular situació en què el pla de l'obra col·loca aquest. Ara bé, representar amb art, interpretar sense cap falla un paper, no equivaldrà sempre a posar en l'exercici de tal paper sentiment, la manca del qual farà aparèixer la millor creació artística com alguna cosa que, encara que s'adorni de totes les altres qualitats, pecarà per absència de la principal: la comunicativa emoció que transcedeix a qui la mira.

Quan l'actor o l'actriu, sigui per causes nascudes del paper mateix que representen, sigui per la disposició d'ànim en què es troben, queden sense cap esforç a to amb els sentiments del personatge al qual donen vida en l'obra, el director de la pel·lícula troba la seva tasca gairebé feta. Però no passa sempre així; hi ha casos en què l'interpreta, per més habilitat que signi, per gran voluntat que hi posi, no en-

certa a sentir segons convé perquè la representació resulti convincent.

Es en aquesta ocasió que el director de la pel·lícula ha de convertir-se en actor. No per a explicar l'escena i representar-la i donar d'aquesta manera al veritable actor la pauta per la qual hagi de guiar-se, sinó per a fugir emocions el resultat de les quals serà que l'actor senti com correspon al cas.

Mestre en això és Cecil B. de Mille. Vegem, per exemple, com procédua per aconseguir que Claudeette Colbert, la protagonista de la pel·lícula, Paramount "Cleopatra", representés amb completa naturalitat aquella escena en la qual, detectant Marc Antoni (personatge que interpreta Henry Wilcoxon), hi d'aparençar que l'estima.

Perquè l'escena quedés ben reixida era indispensable que qui feia el paper de la Circe del Nil, al mateix temps que fingís amor en forma tan enganyosa que romà, deixés traslluir, en forma que no escapés a l'expectador, quins eren els veritables sentiments que l'anivainaven. Com es veu, no resultava empresa fàcil la de complir bé totes dues condicions.

Després de diversos assaigs, cap dels quals va satisfer De Mille, aquest va creure que havia arribat el cas de convertir-se en actor i representar pel seu compte l'escena que donaria per resultat que la de Cleopatra i Marc

Anton: sortia en aquest film Paramount a la mesura del seu desig. Farà això, donant-se per satisfacte amb el que acabava de filmar-se, doncs les gràcies als actors i els dignes que es van durar dels minuts abans de procedir a una segona presa de la mateixa escena.

Durant aquest descans, el director, en parlar amb Claudette Colbert, portant la conversa a temes que no tenien res a veure amb "Cleopatra", i conta tots aquells assumptes que sabia que eren desagradables per a l'actriu. Aquesta, quan es va reprehendre la filiació, no era mestressa d'impedir que en la seva actitud en la seva veu, es trasllisés la sorra irritació que havia deixat en ella la conversa amb D. M. Ille. D'aquesta manera la "Cleopatra" que amorosament parlava amb Marc Antoni, era la que volia el director que fos: una dona en la qual l'amor resultava màscara de l'enveig.

Douglas Fairbanks, molt interessat a fer "Marco Polo"

A la seva arribada a Nova York procedent de Mèxic i Havانا, Douglas Fairbanks ha fet declaracions als periòdics respecte als seus futurs plans de producció. Segons el dir de la premsa, Douglas està molt interessat a produir "Marco Polo" basada en la vida del gran navegant i aventurier, i ha declarat que Robert Sherwood, el famós escriptor, està treballant en la pràctica de l'obra adaptada al llenç. La pel·lícula sera filmada, en part, a Xina. Així mateix diu que està estudiant la producció d'un llibre de "El Signe del Zorro" una obra d'aquest estil.

Saló Catalunya

AVUI, ESTRENA

Amor ideal, de sacrifici i de cràpula. Viscuts per un espanyol aventurer, en el millor film hispà realitzat fins ara

La perla del llenç hispà parlat

Biografies curtes

VALENTI PARERA

Su no hagués estat per un encontre accidental, Valentí Parera seria enzic un comerciant d'autòmobil a Madrid en lloc d'un astre de Hollywood.

Quan el seu pare morí, Parera agafà la seva herència, deixà la seva agència d'autòmobil a les mans d'un amic i emprengué un viatge de sis mesos per Alemanya, Austria, Suïssa, Itàlia i França.

A París es trobà amb Bento Peredo, un director de pel·lícules espanyols, el qual també era un astre de Hollywood.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

(Continua)

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

En qualsevol caracterització la idea es d'esser tan natural com sigui possible, i la manera d'aconseguir la naturalitat és anar directament a la naturalesa. Suposem que estem fent el paper d'un beldoll. No hui de fer més que observar les faccions del de la vostra escola i copiar-les les faccions més sortints. Es una regla fàcil i senzilla que tots els actors de cinema segueixen i que solet oblidar els amateurs.

</div

EL MON DEL TEATRE

Vicenç Guijarro, tenor que actua amb èxit al teatre Victòria

Circ a l'Olympia

Un programa interessant

Manuel Sugranyes ens presenta a l'Olympia el seu programa podrien dir de Nadal, ja que en realitat és aquella la temporada que s'ha inaugurat, encara que quan arribà la gran diada els números hagin estat canviats. I de l'agrupament d'aquests primers números n'ha sortit un espectacle agradable i interessant, format amb els elements que li són més característics.

El programa comença, com sempre, amb la clàssica aparició dels agustos a la pista, que acaba amb salts acrobàtics realitzats per tota la troupe. Entre els agustos hi ha els coneguts Silva, Guerra, Goliat, Pep, Senalada i César.

Entre els números més destacats hem d'esmentar: "The 5 Silachi", troupe d'acrobàts que vestits de màrmers realitzen els més variats exercicis al trapezi, molts dels quals són fets conjuntament. S'encarreguen de la part còmica d'aquest número dos filipinetes, remarcables també pels seus treballs acrobàtics.

"Chekian Troupe" és un número oriental en el qual es realitza un dels treballs més complets que en aquest gènere hem vist. Comencen la seva actuació amb una demostració de cintes volants. Executen l'exercici, sempre difícil de dibuixar amb ganes, una nota situada al davant d'una posta. Salten també uns quadres voltats de ganes, i demés presenten algunes iocs de malabarisme. Dos dels més joves, suspesos pels cabells, es gironxen en l'espai, i després cada un d'ells en porta un altre. Es aquest un dels números més complets del gener que així hem vist.

"Les Dakotas", perxistes pells-roges. La seva actuació, de molt merit, va subratllada per la nota còmica dels seus crids indis. El seu número és ràpid i concís: en primer lloc fan unes exhibicions a la corda, i després, sostingut un d'ells per una barra que únicament està aguantada per un braç del seu company, realitzen els més variats exercicis, que acaben amb un volteig de grau ràpid.

"Workings", un número a càrrec de simis i gossos. Entre els exercicis que realitzen hem de remarcar les seves acrobàtiques dalt d'una escala. Hi ha també un divertit "sketch" que a càrrec de tota la "troupe" de simis i gossos, representa un enterrament, i no cal dir l'èxit que entre els infants aquest número obté.

"Los 8 Altredos", troupe de vuit acrobàtics. Tots els seus exercicis són executats amb elegància i precisió. Els més remarcables són els següents: salt de bascule a cadira i d'esquena aquest mateix exercici el fan en columna de dos. Després fa "vedette" de la troupe, l'única nota que actualment li aporta exercicis que per primera vegada es presenta als, executat el salt mortal a quarta altura, amb una precisió sorprenent.

"Les Lugano", difícil número terci, realitzat sense carxa i en el qual executen diversos exercicis al trapezi solament-se solament per les cames. En aquesta posició ens presenten els exercicis més atrapants.

"Els ossos de Kautzky", troupe formada per quatre excellents exequiplats, que entre altres exercicis executen d'equilibri, ball i ciclistes, així com de patinar.

"Alto and Partner" executen complicats exercicis d'equilibri a altura, que consisteixen a mantenir-se en escala recta. Aquest mateix exercici és repetit dalt d'una plataforma situada a la part superior d'un pal i damunt d'una cadira. Es en resum un dels números d'equilibri més difícils.

"Alex i Filíp" són els clowns d'aquest programa. Indiscutiblement, com a musicals, són molt superiors, especialment Filíp, que és qui porta el pes de tot el número en la majoria dels que s'han presentat. Hem de remarcar els exercicis de malabarisme executats amb dues i quatre guitarres alhora. Toca igualment a la perfecció i d'una manera especial el saxòfon, la concertina, el violí i la taula sonora.

"Aereo", original exercici de filferista, a càrrec de "Manolo". La seva presentació simulant una embraguesa, amb tot i ésser pròdiga en treballades acrobàtiques, resulta un xic allargassada. No obstant, els seus exercicis al filero són notables.

"Rellmut", últim número del programa, que consisteix en un exercici de cable aeri a gran altura.

Hem d'esmentar, demés, altres números, si bé de menys importància, tals com uns exercicis bipies i els "The Great Bakers", un número de quadres plàstics d'escus interès i desplaçat en un programa de circ.

En resum, la qualitat de tots els números que componen aquest programa, que foren molt aplaudits pel públic que omplia totalment l'Espanyol local, és el motiu de l'èxit que ha obtingut la temporada de circ amb tant d'èxit iniciada.

Maria Teresa Klein. - De telefonista a "vedette" del teatre Espanyol

Espectacle: *PRINCIPAL PALACE*

Palau de l'ESPECTACLE

Compania de revistes

MARGARITA CARSAJAL

Avui, tarda

TRES GALLINAS PARA UN GALLO

Nit, a les 10:15. Entrada sense

precedentes, la superrevista

Las de los ojos en blanco

UN FRAGMENT DE L'ACTE PRIMER

Administrador. — Ja he dit que avui el senyor ha vindut de bon humor.

Si no temes destorbar-lo

m'atreveria a exposar-li un assumpte personal.

Levy. — Digué, de què es tracta?

Administrador. — M'ha nascut un nou fill, senyor. Ja eren cinc i Déu

la voleguen encara...

Levy. — El felicit. Però no el compreneu, amic meu. En aquesta casa no són escassos els nascuts per evitar aquestes coses.

Sis fills i ta dona i el servei...

Administrador. — No tenim ningú, senyor. El meu sou no em permet aquest lux. I és per això que li parlo. La meva dona ha quedat una mica de

dicada. Jo voldria... però no m'atreveria. Només per ella, compreng? Si el senyor volgés augmentar modestament la meva assignació, faria un esforç per encobrir una dona que ens aboja. A casa nostra va de real bones. La mare de la meva filla és molt veïlla, i amb ell a la nit i els menuts no hi ha manera...

Levy. — Quina és la seva mensatge?

Administrador. — Cinc-cinc pessetes, doctor.

Levy. — Be. Ho deixarem a cinquanta-quaranta.

Administrador. — El més amb una cara. Bastísim això amb un sopir. Moltes gràcies, senyor Director. (S'ixa)

Administrador. — Ja ho veo: ja meva filla treballa. Trobo absurd aquesta prodigalitat creadora. Es humiliant per V. no poder fer front a les seves responsabilitats.

Administrador. — Ja ho comprendo, senyor. No voldria haver-lo oí.

Levy. — Be. Vosté mateix coneix la marxa de la casa. Proposem el seu assignar aquesta tarda. Li aconsello que aquest no serà mai superior a la desena part del seu sou. Vosté mateix ha vist la seva fita després a què estem llancats. El tens, el camp d'Ajuda.

I avui M. Teresa Klein està consagrada com la vedette catalana per exèrcit, encara que a penes parla el català. El seu èxit a l'Espanyol n'és la millor prova. Ulta la seva magnificència veu, és tota una artista, i ha tingut la sort de trobar el gènere que més li escau: l'opereta arrebatada,

Notícies curtes

En donar com a cosa la lista de la nova companyia que actuarà al teatre Apòllon des del proper dia 15, ho hem malgrat que ni Pere Ventayol ni Maria Guard no havien encara signat els contractes.

Per confirmar-ho hem estat a l'Apol·lon, i a l'escenari hem trobat Maria guard assajant "Les verges caigudes" a sala de descans, Pere Ventayol al mateix.

Queda, doncs, confirmada la llista de la Companyia Casals - Clapera, que en aquesta seva primera actuació, el dia 17 farà "La Payisana" a Figueres, i Tendena febrerament al Romeu amb la mateixa obra. El seu èxit que l'ha fet de tota la companyia de "Casals de payas" tots els locals.

Ens han dit que Marc Redondo ha fet uns escrits per admetre la

subscripció de quinze mil pessetes amb els quals ha estat aturada l'empresa del Nou Espanyol que es va encarregar de vèncer el seu company Roe. Seguirem perquè aqueix darrer sigui els que suficients que el seu mercader així oficial.

Els que ignorem és si aquests mèrits són com a empresari o com a treballador.

Aquests dos dies de festa han estat bons per a les empeses de teatre. A Madrid el Liceu va veure ple, diumenge a la tarda, com feia sei anys que no s'hi havia visto.

A l'Espanyol dissabte a la nit hi havia el cartell del "Quadre de patxes" de tots els locals.

"Curro Gallardo" segueix la mateixa trajectòria de "Luis Fernanda" i sigueix la mateixa trajectòria de "Casals de payas" que com més des passa, més agrada, i així podem assegurar que obté més èxit que els primers dies.

Així podrem admetre l'est d'aquest gran actor natiu que es diu Peñol.

El senyor Canals, del teatre Novetats, qui el s'ha canviat a l'Espanyol, ha venut a veure el seu successor, que és el seu fill, Alfonso, i demà podrem assegurar que obté més èxit que els primers dies.

Així podrem admetre l'est d'aquest gran actor natiu que es diu Peñol.

Després, el primer acte de "Marina" pel quartet que formen Joana Mas, Angel Soto, Pau Heretz i Pau Gorgó.

A continuació, superb acte de concert pels famosos cantants Joana Mas, Cristòfol Altube, Vicenç Simó, Pau Heretz, Marc Redondo i Hipòlit Lázaro, els quals interpretaran bellissimes composicions.

Carles Salazar, la meravellosa dansarina, en algunes de les seves grans creacions. Després els artistes Blanca Pouza i Miquel Ligeró, interpretant un dels més que van concertar aquest any per l'Associació de Cultura Musical. Juntament que en el curt espai de tres anys han presentat els més grans artistes del món i que té assegurat el concurs per al mes d'abril del pianista rus Serge Rachmaninoff.

"Madame", l'obra de la temporada, es representa tarda i nit al Poliorama.

Un interessant recital guitrístic a càrrec de Sainz de la Maza

Abans de repartir la seva tirada de concerts per Espanya, el guitarrista Sainz de la Maza oferí als aficionats barcelonins i al públic en general un recital de guitarra que tindrà lloc diumenge vinent, al despatx de sis de la tarda, al Palau de la Música Catalana. Sainz de la Maza, ha obtingut els més nombrosos honors en la tornada dels artistes que han repartit per parts americanas. En el programa que interpretarà diumenge sera de gran interès, figurant obres com a primera melodià, entre elles la famosa "Gitarra", de Bach.

L'Associació de Cultura Musical ens presentarà el violinista Zino Francescatti

Associació de Cultura Musical, celebrant el vinent dia 19 el seu segon concert correspondent a desembre, presentant-hi conjuntament als seus artistes el gran violinista Zino Francescatti. Aquest enemic de la justícia considerat com un dels més destacadens violinistes de la nostra generació, ha obtingut diàriament uns èxits

que han de ser recordats.

El seu èxit a l'Apol·lon, el dia 15, ha estat excepcional, conservant la seva popularitat fins al punt que s'insistia al cartell tarda i nit.

"Madame" es avui, en les carteleres barcelonines, la nova i moderna i la renovadora figura. La novelada, perquè cap obertura anglesa no ha arribat al teatre dels àtols, i la renovació, perquè Luis Eches ha sabut portar el teatre un assumpte ple de gràcia i espiritualitat, trencant valls mestilles i inconseqüent amb la seva primera comèdia un triomf evident. "Madame", doncs, és l'actualitat teatral. L'obra que porta cinquanta-cinc representacions i que a jutjar per la seva popularitat actual es farà centenaria sense cap esforç. La interpretació, a càrrec de la nova i notable formació catalana del Poliorama, és molt remarkable. Merit Nicolau, Ramon Martori i Enric Lloellés obtenen en l'obra de Luis Eches una de les seves millors interpretacions.

TEATRE ESPANYOL

Avui, tarda

La reina ha rellecat

pel tenor Caravaca

Nit:

Aquesta nit i mai més

Formidable interpretació de Josep Santpere, M. Teresa Klein, Emili Vendrell

Avui, tarda

La reina ha rellecat

pel tenor Caravaca

Nit:

Aquesta nit i mai més

Formidable interpretació de Josep Santpere, M. Teresa Klein, Emili Vendrell

Avui, tarda

La reina ha rellecat

pel tenor Caravaca

Nit:

Aquesta nit i mai més

Formidable interpretació de Josep Santpere, M. Teresa Klein, Emili Vendrell

Avui, tarda

La reina ha rellecat

pel tenor Caravaca

Nit:

Aquesta nit i mai més

Formidable interpretació de Josep Santpere, M. Teresa Klein, Emili Vendrell

Avui, tarda

La reina ha rellecat

pel tenor Caravaca

Nit:

Aquesta nit i mai més

Formidable interpretació de Josep Santpere, M. Teresa Klein, Emili Vendrell

Avui, tarda

La reina ha rellecat

pel tenor Caravaca

Nit:

Aquesta nit i mai més

Formidable interpretació de Josep Santpere, M. Teresa Klein, Emili Vendrell

Avui, tarda

ELS ESPORTS

ATLETISME

L'atapeïda jornada de diumenge a l'Estadi

Joaquim Roca, campió català de Decathlon

Montoto, campió escolar de Pentathlon. - Marca, vencedor en el II Tricathlon (neofits). - Uns anomenats campionats de Catalunya femenins, d'estar per casa

Hi ha qui critica l'actitud Federació Catalana d'Atletisme. Els uns perquè treballa massa, els altres perquè treballa poc. La qüestió es que una núm d'afettes empelava les pistes de l'Estadi i que una quantitat de corredors a peu participaren a la Volta de Sant Andreu.

Aquest factor "house" es veu que hi est: si aquest es ben patrat, per òptica, hi de soroll un bon resultat. Si els directius tenen el dret de fomentar amb la clama de l'entusiasme, atletisme, infant de la nostra terra, posser arribar a fer un gran senyal camí.

La dona sembla que no està, en aquestes hores, per la pràctica activa de l'esport. Fets contra, que "a dona a casa nostra, se salut la gaiesa esportiva" ha estat més per "sobrinerme" que no pas per sentiment. No negarem una mica d'allò.

Les noies que abit feien atletisme, ja són d'una època o "críquet", avui són decents; als esports violents, com el hòckey i l'esqui, i com que el factor "dona" és gairebé immobile, veiem les mateixes cares a la Molina, a l'Estadi, a la Barceloneta o al carrer de Balenes. I, naturalment, respecte a les practicants sem ressentim.

El hòckey ha privat que el Club Femení no participés en els només-només Campionats femenins de Catalunya. La nostra d'entrenament, també.

El Decathlon va donar-nos el campió Joaquim Roca, que quants mesos aprengem, més títols va aplegant. Estar — en altre veterà — fou el seu.

El basquet Muntanya, amb la seva Juventut, va poder aconseguir el primer lloc del Pentathlon escolar, davant del jove enjocat Pratmassa.

Reme, en el seu basquet, va batir el rècord de Catalunya escolar amb 1 m. 61.

Espagnolet, que pertanyia a August Pírez, era d'1 m. 62.

Masca, seu del bellissim vencedor en el Tricathlon per a neofits, seguit de Fabre.

El basquet va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el seu set enemics, el públic no ha intervingut. El joc es fàcil, l'atletisme passa a la banda, mentre que la jugada es fa als peus.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el seu set enemics, el públic no ha intervingut. El joc es fàcil, l'atletisme passa a la banda, mentre que la jugada es fa als peus.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana, Serra, juga transforma la jugada.

En l'Espanyol, o

Espanyol anuncia. Maubó passa número, que sembla sense competència. Portem solament dos minuts i el Claret passa avançat a Badalona i a la Molina. Arre, que es destaca, que està actua. Gorgona va jugar i contra amb precisiones al punt de l'exactitud, que no es troba.

En el campionat d'atletisme, el que es destaca és que el que gana,

La mar i l'aire FETS DIVERSOS

SEMAFOR DE MONTJUIC

Observacions meteorològiques. — A sol ixent vent al N. fresc, cercle clar; al migdia N.N.O. molt fresc i aigudes cel amb cirrus i horitzó clar, i a sol ponent N.O. amb la mateixa forta, mar marejada del S.O. i el cercle que-va amb cirro-cúmulos.

Bàrdometre, 750. — Termòmetre, 10.

MOVIMENT DEL PORT

Vaixells entrats. — De Bilbao i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell "Cabo Menor"; de Vinaròs, Gandia amb càrrega general, el vaixell "Virgen de Africa"; de Palma, amb correu, mercaderies i 72 passatgers, el motor postal "Ciudad de Palma"; de Palerm i Sant Feliu, amb càrrega general i de trànsit i 5 passatgers, el vaixell nord-americà "Exchange"; de València, amb correu, mercaderies i 145 passatgers, el motor postal "Ciudad de Valencia"; de Tonaçó, amb gasolina, el vaixell petrolier "Campuzano"; de Génova, amb 35 passatgers per a aquest port i 440 de trànsit i amb càrrega general de trànsit, el transatlàctic postal italià "Augustus"; d'Avilés, amb carbó mineral, el vaixell "A. de Sarrià"; de Liverpool i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell anglès "Calderón"; de Susak, Split i Marsella, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell jugoslau "Timok"; de Sete, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell espanyol "La Guàrdia"; de Málaga i Ciutadella, amb correu, mercaderies i 26 passatgers, el motor postal "Ciudad de Mahón"; de Cartagena, amb 10 passatgers i càrrega general, el vaixell "Roberto R."; de Casablanca, Tànger, Málaga i Oran, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell francès "Oued Sébou II".

Vela. — De Palma, amb càrrega general, els pailebots el "Cala Contessa" i el "Carmelita"; de Málaga, amb càrrega general, el pailebot "Ponce Martí"; de Vinaròs, amb càrrega general, el pailebot "Pepeito"; de Cartagena, amb mineral, el pailebot "Soledad Vera"; de S. P. del Pinatar, amb sal, el pailebot "Salinero"; d'Eivissa, amb càrrega general, el pailebot "Maria"; de Gandia, amb càrrega general, el pailebot "Cala Murta"; de Sant Carles, amb càrrega general, el llagut "Miguel"; de València, amb càrrega general, el pailebot "Malvarrosa".

Vaixells sortits. — Distància nava- gada dels vaixells que han sortit: fora d'horitzó es troben els espanyols: els correus el "Ciudad de Palma", amb passatge i càrrega general, cap a Palma; el "Rey Jaime II", amb passatge i càrrega general, cap a Maó; el "Ciudad de Mahón", amb passatge i càrrega general, cap a Eivissa; el "C. Segarra", amb passatge i càrrega general, cap a Ceuta i escales; el "Ciudad de Valencia", amb passatge i càrrega general, cap a València; el "Artaza Mendi", amb càrrega general, cap a Bilbao, i escales; el correu italià "Augustus", amb 440 passatgers, de trànsit, cap a Buenos Aires i escales; el nord-americà "Exchange", amb 5 passatgers de trànsit i càrrega general i de trànsit, cap a Nova York i escales; el francès "Oued Sébou II", amb càrrega general i de trànsit, cap a Marsella; el noruec "Trobador", amb càrrega general i de trànsit, cap a Nova York i escales; l'anglès "Uskmouth", en lluit, cap a Sousse.

MOVIMENT D'AVIONS

A H I R

Aeròdrom d'Aeronàutica Naval. — Procedent d'Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 14'00 arribà l'avió postal alemany "JUNKERS D-ANAL" amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Procedent de Madrid, a les 12'35 arribà l'avió postal espanyol "FORD 12 EC-RRA" amb correu, mercaderies i 9 passatgers.

Procedent de Sevilla, amb direcció a Estutgard, ha passat avui, a les 11'40 l'avió postal alemany "HEINKEL D-AGAV" que porta el correu d'Amèrica per a Europa.

A les 8'35 sortí l'avió postal espanyol "JUNKERS D-APAR" cap a Estutgard, amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 13'00 sortí l'avió postal espanyol "FOKKER 15 EC-AUA" cap a Madrid, amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — Procedent de Roma, amb escales a Ginebra i Marsella, arribà el diumenge passat, dia 9, a les 12'27, l'hidroavió postal italiana "I-EGEO", amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

El diumenge passat, dia 9, a les 9'45, sortí tres avions militars francesos, tipus "MANUEL BLOCH", cap a Marsella.

Procedent de Tolosa, a les 8'37, arribà l'avió amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

Procedent de Marsella, a les 7'05, arribà l'avió amb correu, mercaderies i un passatger.

Procedent de Casablanca, a les 12'24 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

A les 12'32 sortí l'avió cap a Tolosa amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 12'30 sortí l'avió cap a Marsella amb correu, mercaderies i un passatger.

A les 8'42 sortí l'avió cap a Casablanca amb correu, mercaderies i 5 passatgers.

El diumenge passat, dia 9, a les 8, sortí l'avió aeropostal cap a Amèrica del Sud.

El sortí de Barcelona el dia 2 amb destinació a Amèrica del Sud, arribà a Rio Janeiro el dia 8, a les 3 hores; a Buenos Aires el dia 9, a les 5 hores, i a Santiago de Xile el mateix dia, a les 16 hores.

Al dispensari del carrer del Sèpulcre foren assistits Emili Gasset i Gasset, de 34 anys; Maria Piquer i Aguiló, de 32; Emili Gasset i Piquer, de set, i Montserrat Gasset i Piquer, de cinc, que habiten al carrer de Gasset, número 14, portera, els quals presentaven diverses lesions i contusions produïdes per haver topat el taxi número 58105-B, en el qual viatjaven, contra el taxi número 54578-B. El fet s'escaigué al carrer de les Corts Catalanes, cantonada a Balmes. Després de curats, els lesionats passaren al seu domicili.

A la cruilla dels carrers de les Corts Catalanes i d'Urgell, toparen abans d'ahir els taxis 56316-B i 34689-B. Ambdós vehicles sofriren diversos desperfectes i el passatge Ferran Cabrer, de treize anys, resultà amb diverses lesions a la cara, de les quals fou assistit al dispensari del carrer del Sèpulcre. Després de curat, passà al seu domicili, carrer de Galileu, 50, primer, segona.

Al dispensari d'Horta foren assistits Josep Rapero Garcia, de quinze anys, habitant al carrer de Salamanca, 38, baixos, el qual presentava commoció cerebral i algunes confusions i erosions de pròstònic reservat, produïdes per haver caigut de la bicicleta on muntava. El fet s'esdevingué al Passatge Central d'Exposició, davant el Palau de les Arts Gràfiques. Després de curat, passà a l'Hospital Clínic.

Anit passada foren auxiliats al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Juan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari del carrer de Rosal. Després de curats, passaren a la Delegació de Policia del districte.

Anit passada, mentre Anit passada foren auxiliats al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou detingut per dos serenos d'aquella demarcació i portat a la Delegació de Policia de les Drassanes. Mentre el conductiu, va agredir uns dels esmentats serenos i li produí lesions de caràcter lleu.

Joan Martin Salvador, de quaranta-dos anys, amb domicili al carrer de l'Hospital, 129, tercer, primera, i Ricard Subirats i Jiménez, també de quaranta-dos anys, que viu al mateix domicili de l'anterior, s'apallissaren i es produïren lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari d'Horta foren Antoni Juan Villanueva, de quaranta-sis anys, domiciliat a la carretera de la Bordeta, 15, segon; Rosa Folch i Bayona, esposa de l'anterior, i Joan Moya Rubinat, de divuit anys, vei del matrimoni esmentat, tots els quals presentaven diverses lesions per haver-se barallat. Després de curats, passaren als seus respectius domicilis.

Diumenge a la matinada, al Bar Comes, situat al número 23 del carrer de la Unió, un agent de policia anomenat Eustaquio Carnero Degado maltractà Maria Garcia, de 23 anys. Fou det